

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.6.25

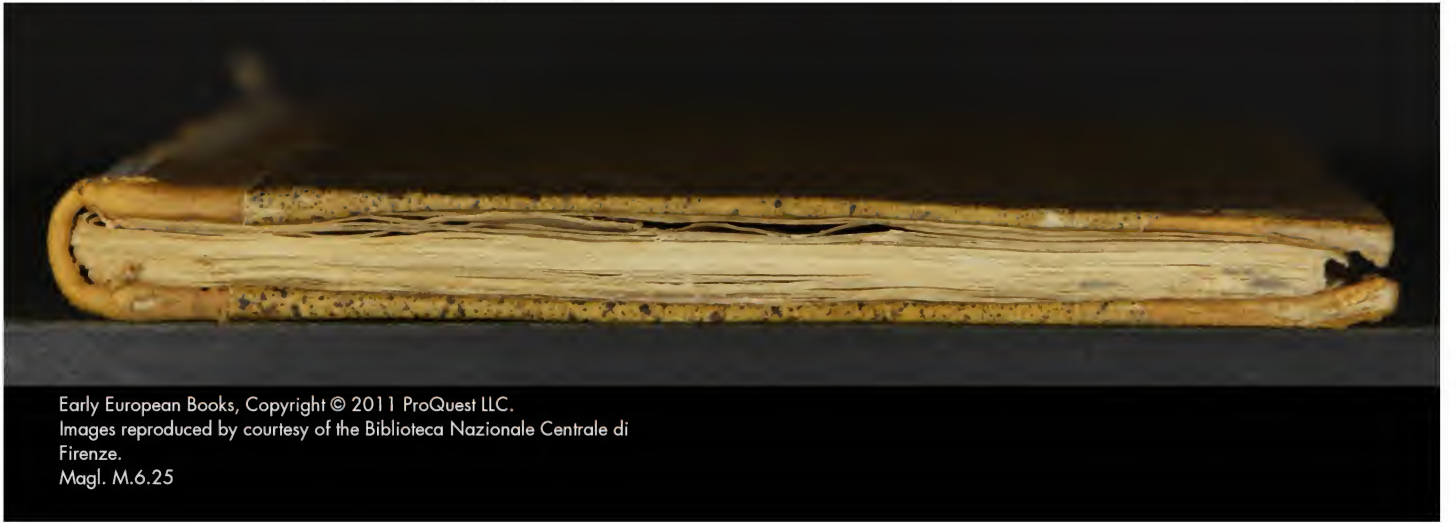

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.6.25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.6.25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.6.25

INCUNABULI

M.

6

25

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

VIII

82

Genef. Tom. 1. pag. 186. #1414.

Illuminificentia
Leodinaudi III.
die 3. Junii 1793.

è vero

non è
vero.

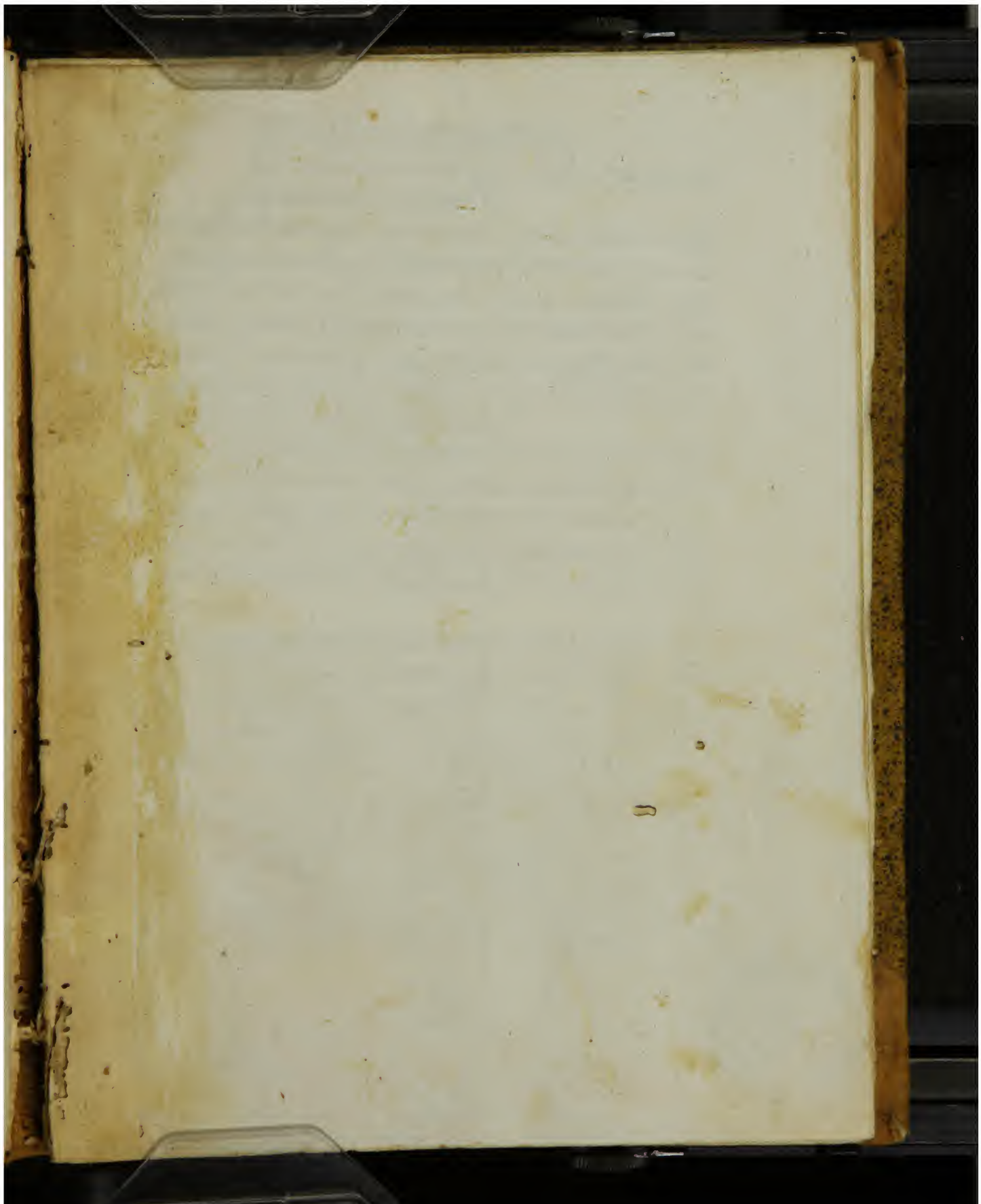
G. M.

(Manca de Carte in principio
cioè 21. e 22. opuscolo. tutto cancellato
(il Egisto deince di sopra 21. libro
opere 2 III.

Don (act.
Gen.
Sett. 1489

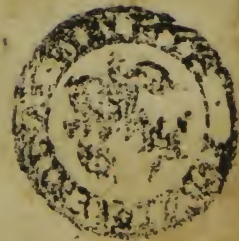
DE DECLINATIONIBVS.

Eclinationes nominū quæ ex ordine quattuor uocalium diuiduntur sunt sex.

Prima declinatio genitiuū numeri singularis finit ac diphthongo in maribus ac foeminis tantum: ut hic poeta: huius poetæ. hæc musa: huius musæ. Vetus cōsuetudo semi græca aliter etiā protulit: ut hæc maia: huius maias. hæc anima: huius animai. Quod indicat hic paterfamilias hic paterfamilia: hic paterfamiliai et hi patresfamilia: scribente Sisenna: ut adserit. M. Varro.

Nominatiuo numeri singularis. hic Aeneas: genitiuo huius aeneæ: datiuo huic aeneæ: accusatiuo hunc aeneam: uocatiuo o aeneæ: ablatiuo ab hoc aeneæ. Nominatiuo numeri pluralis. Hi aeneæ: genitiuo horū aenearum: datiuo his aeneis: accusatiuo hos aeneas: uocatiuo o aeneæ: ablatio ab his aeneis.

Nominatiuo numeri singularis. hic anchises: genitiuo huius anchisæ: datiuo huic anchisæ: accusatiuo hunc anchisæ: uocatiuo o anchise et anchisæ: ablatiuo ab hoc anchise et anchisæ. Nominatiuo numeri pluralis. hi anchisæ: genitiuo horū anchisarū: datiuo his anchisæ: accusatiuo hos anchisæ: uocatiuo o anchisæ: ablatiuo ab his anchisæ. Nominatiuo numeri singularis. hic poeta: genitiuo huius poetæ: datiuo huic poetæ: accusatiuo hunc poetam: uocatiuo o poetæ: ablatiuo ab hoc poetæ. Nominatiuo numeri pluralis. hi poetas: genitiuo horū poetarū: datiuo his poetis: accusatiuo hos poetas: uocatiuo o poetæ: ablatiuo ab his poetis.

Dandi et auferendi casus in quibusdā fœis aliter pronūcia
ti sūt: ut deabus: filiabus: natabus: libertabus: equabus: mu
labus: et adhuc amplior usus uocis: ut cōseruabus: dextra
bus. Et in pronōibus: eabus: nostrabus: urabus: ut in secū
do uolumine Papiriani.

Noīatiuo nūeri singularis. hic et hęc aduena: genitiuo hu
ius aduenæ: datiuo huic aduenæ: actō hūc et hāc aduenā
uocatiuo o aduena: ablatiuo ab hoc et ab hac aduena.

Noīatiuo nūeri plu. hi et hęc aduenæ: gtō horū et harū ad
uenarū: dtō his aduenis: actō hos aduēas: uocatiuo o ad
uena: ablatiuo ab his aduenis. Et cætera talia. Sūt tamen
quædā a duobus uerbis declinata colo et gigno equisuo
cabula in gtō multitudinis consuetudo usurpauit aliter
ut hic et hęc graiugena: coelicola: horū et harū graiuge
nū et coelicolū: graiugenarū et terrigenarum.

DE SECVNDA DECLINATIONE.

Secunda declinandi ratio est in mare fœiaque et neu
trali: cuius patrius nūeri singularis finit. I. ut hic pri
amus: huius priami. hic Caius: huius cai. hic Orpheus: hu
ius orphei.

Genitiuo nūeri sing. hic priamus: gtō huius priami: dtō hu
ic priamo: actō hūc priamū et hāc priamā: uocatiuo o priamus
ablatiuo ab hoc et ab hac priamo. Et cætera talia. Sūt tamen
quædā a duobus uerbis declinata colo et gigno equisuo
cabula in gtō multitudinis consuetudo usurpauit aliter
ut hic et hęc graiugena: coelicola: horū et harū graiuge
nū et coelicolū: graiugenarū et terrigenarum.

Datiuo nūeri sing. hic orpheus: huius orphei: actō hūc orp

huic orptheo et orphi: hūc orpheū et orpheā: o orphei:
ab hoc orptheo. Nominatiuo numeri pluralis. hi orphei:
horū orptheorum: his orptheis: hos orptheos o orphei: ab
his orptheis. Virgilius attice pronunciauit: huius Andro
geo.

Noiatiuo nūeri sing. hoc tēplū: huius tēpli: huic tēplo: hoc
tēplū: o tēplū: ab hoc tēplo. Nō nūeri plu. hęc templa
horū tēplorū: his tēplis: hęc tēpla: o tēpla: ab his tēplis.

Noiatiuo nūeri sing. hic puer: huius pueri: huic puero: hūc
puerū. o puer: ab hoc puero. Noiatio nūeri plu. hi pueri
horū puerorū: his pueris: hos pueros: o pueri: ab his pue
ris. Ipsa noiā duplici enūciamus: utputa Euādrus et euā
der: leandrus et leander.

Ipsa etiam nomina finita in us. I. uocali precedente uocan
di casum efferunt per. I. ut o cai o tullī o uirgili. Analogia
cupere uidetur: o tullie: o uirgilie. Consuetudo aliquando
dixit. o tullius: o uirgilius.

Nominatiuo numeri singularis. Tener tenera tenerum: te
neri teneræ teneri: tenero tenera tenero: tenerum tene
ram tenerum: o tener o tenera o tenerum: ab tenero ab tene
ra ab tenero.

Nominatiuo numeri pluralis. Teneri teneræ tenera: tene
rorū tenerorū: teneris: teneros teneras te
nera o tenera: ab teneris.

In quibūdā uocabulis in genitiuo multitudinis consuetudo
plurq̃ analogia ualuit: utputa horū nūmū horū modiū
Eodē mō quæ sunt numismatū numerique mēsuræque

a ii

et ponderis. Et similiter quædam alia: ut horum uirū horū fluviiū. Cicero meminit in neutris hoc etiā usitatū esse ut horum armū pro armorum. et me meū factum pudes pro meorum factorum: dixit Comicus.

Duo neutralia us finita huius declinationis esse uoluere sine multitudine: ut puta hoc uulgus: huius uulgi. hoc uirus: huius uiri. Nō numeri pluralis. hi duo hæc duæ hæc duo: gō horum duorū harum duarum horū duorū: dtō his duobus duabus duobus: actō hos duos et duas duæ hæc duo: et in mare etiam hos duo: uocatiuo o duo o duæ o duo: Ablatiuo ab his duobus duabus duobus: Sic declinamus et ambo.

DE TERTIA DECLINATIONE.

Tertia declinādi ratio in gō numeri singularis ante. I. finale hēt. E. discretis syllabis ut hic uel hæc dies: huius diei. Et in eo casu uetus aliter consuetudo usurpauit quo non solū poætæ: sed oratores et historici sūt usi: ut puta huius diei perniciē. aciei: faciei: huius dii: pernicii: acii: facii: huius die: perniciē: acie: facie.

Nōiatiuo nūeri singularis. hic uel hæc dies: huius diei: huic diei: hunc uel hanc diem: o dies: ab hoc uel ab hac die. Numeri pluralis. hi dies: horum dierum: his diebus: hos dies: o dies: ab his diebus.

DE QUARTA DECLINATIONE.

Quarta declinādi rō ualde copiosa ē. qā maior uocū pars genitiuū numeri sing. finit is: unde et auferendi pro scribentis arbitrio mō. I. mō. E. aue

teribus prolatus est: posterius discriminē fecerūt de quo mox dicemus.

Numeri sing. Hoc poema: huius poematis et poematos: huic poemati: hoc poema: o poema: ab hoc poemate. Numeri plu. hæc poemata: horū poematū: his poematis et poematibus: hæc poemata: o poemata: ab his poematis et poematibus.

Nūeri singularis. Hoc sedile: huius sedilis: huic sedili: hoc sedile: o sedile: ab hoc sedili. Numeri plu. hæc sedilia: horū sediliū: his sedilibus: hæc sedilia: o sedilia: ab his sedilibus. Gummi sinapi frugi et cætera talia per omnes casus pari uoce declinantur.

Nūeri sing. hic Cato: huius catonis: huic catoni: hunc catonē: o cato: ab hoc catone. Nūeri plu. hi catones: horū catonū: his catōibus: hos catones: o catones: ab his catōibus.

Nūeri sing. hic et hæc hō: huius hoīs: huic hoī: hūc et hāc hoīem: o homo: ab hoc et ab hac hoīe. Nūeri plu. hi et hæc hoīes: horū et harū hoīum: his hoibus hos et has hoīes: o homines: ab his hominibus.

Nūeri singularis. Hoc lac: huius lactis: huic lacti: hoc lac: o lac: ab hoc lacte. Numeri plu. hæc lactea dixere ueteres ab eo quod erat hoc lacte.

Numeri singularis. Hic hannibal: huius hannibalis: huic hannibali: hunc hannibalem: o hannibal: ab hoc hannibale. Numeri pluralis. hi hannibales: horum hannibalū: his hannibalibus. hos hānibales: o hannibales: ab his hannibalibus. Sic declinātur uigil et consul nisi quod muta-

tur lra: tamē in ablatiuo dicimus ab hoc et ab hac uigili.
Numeri singularis. Hic pan:huius panos:huic pani:hunc
pana:o pan:ab hoc pane. Numeri pluralis.Hi panes :
horum panum:his panibus:hos panas:o panes:ab his pa
nibus.

Nūeri singu. Hic simoen et simois:huius simoentis:huic si
moenti:hūc simoēta:o simoen et simois:ab hoc simoēte.
Numeri pluralis.hi simoentes:horum simoētum:his simo
entibus:hos simoentas:o simoentes:ab his simoentibus.
Sic declinatur Anien qui et aliter:ut anio et anienus.

Numeri singularis.Hic delphin:huius delphinis:huic del
phini:hunc delphina:o delphin:ab hoc delphine.Nume
ri pluralis.Hi delphines:horum delphinum:his delphini
bus:hos delphinas:o delphines:ab his delphinibus. Dici
tur et hic delphinus huius delphini.

Nomina on finita græca sunt cum nostra fiūt remoto .N.
pronunciantur:ut Cicero usus:consuetudo magis poetas
uoluit imitari:ut leon leontis:Demophoon demophoon
tis et in accusandi uoce hūc demophōta et leonta et hos
demophoontas et leōtas ī quibus reliquimus.N.ut plato.

Nūeri singularis. Hoc lacunar:huius lacunaris: huic lacu
nari:hoc lacunar:o lacunar:ab hoc lacunari.Numeri plu
ralis.hæc lacunaria:horū lacunariū:his lacunaribus:hæc
lacunaria:o lacunaria:ab his lacunaribus.

Numeri singularis. Hic pater:huius patris:huic patri:hūc
patrem:o pater:ab hoc patre. Numeri pluralis. hi patres
horum patrum: his patribus:hos patres:o patres: ab his

patribus.

Numeri singularis. Hic martyr: huius martyris: huic martyri: hunc martyrem: o martyr: ab hoc martyre. Numeri pluralis. hi martyres: horum martyrum: his martyribus: hos martyres: o martyres: ab his martyribus.

Numeri singularis. Hic et hæc iustior et hoc iustius: huius iustioris: huic iustiori: hunc et hanc iustiorē et hoc iustus: o iustior et o iustius: ab hoc et ab hac et ab hoc iustior et iustiori. Nūeri pluralis. Hi et hæc iustiores et hæc iustiora: horum et harum et horum iustiorum: his iustioribus: hos et has iustiores et hæc iustiora: o iustiores et iustiora: ab his iustioribus.

Numeri singularis. Hoc æquor: huius æquoris: huic æquori: hoc æquor: o æquor: ab hoc æquore. Numeri plu. Hæc æquora: horum æquorum: his æquoribus: hæc æquora: o æquora: ab his æquoribus.

Nūeri singularis. hoc marmur. huius marmoris: huic marmori: hoc marmur: o marmur: ab hoc marmore. Numeri pluralis. hæc marmora: horum marmorum: his marmoribus: hæc marmora: o marmora: ab his marmoribus.

Antonius Cimpho nō mutabat. u. in. o. sed pronūciabat marmur marmuris. Ebur eburis iecur iecuris.

Nūeri singularis. hæc maiestas: huius maiestatis: huic maiestati: hanc maiestatem: o maiestas: ab hac maiestate. Numeri pluralis. hæc maiestates: harum maiestatum: his maiestatibus: has maiestates: o maiestates: ab his maiestatibus.

Numeri singu. Hic miles: huius militis: huic militi: hūc mi-
litē: o miles: ab hoc milite. Nūeri plu. hi milites horū mili-
tum: his militibus: hos milites: o milites: ab his militibus.
Numeri singularis. hæc Lis: huius litis: huic liti: hanc litem
o lis: ab hac lite. Numeri pluralis. hæc lites: harum litium
his litibus: has lites: o lites: ab his litibus.

Numeri singularis. hic et hæc bos: huius bouis: huic boui:
hunc et hanc bouem: o bos: ab hoc et ab hac boue. Nume-
ri pluralis. hi et hæc boues. horum et harum boum: his bu-
bus: hos et has boues: o boues: ab his bubus. Veteres di-
xerunt hic et hæc bouis: huius boueris.

Numeri singularis. Hæc uirtus: huius uirtutis: huic uirtuti
hanc uirtutem: o uirtus: ab hac uirtute. Numeri pluralis
hæc uirtutes. harum uirtutum: his uirtutibus: has uirtutes
o uirtutes: ab his uirtutibus.

Numeri singularis. Hoc pectus: huius pectoris: huic pecto-
ri: hoc pectus: o pectus: ab hoc pectore. Numeri pluralis.
hæc pectora: horum pectorum: his pectoribus: hæc pecto-
ra: o pectora: ab his pectoribus.

Numeri singularis. Hic et hæc et hoc audax: huius audacis
huic audaci: hunc et hanc audacem: et hoc audax: o au-
dax: ab hoc audace. Nūeri plu. hi et hæc audaces et hæc
audacia: horū et harū et horū audacium: his audacibus:
hos et has audaces et hæc audacia: o audaces et o audacia
ab his audacibus. Nūeri sing. hæc supellex: huius supelle-
ctilis: huic supellectili: hæc supellectilē: o supellex: ab hac
supellectile. Nūc. plu. hæc supellectilia harū supellectiliū

his supelleſtilibus: hæc ſupelleſtilia: o ſupelleſtilia: ab his ſupelleſtilibus.

Numeri ſing. Hic et hæc et hoc felix: huius feliciſ: huic felici: hunc et hanc felicem et hoc felix: o felix: ab hoc et ab hac felice et ab hoc felici.

Numeri plu. Hi et hæ felices et hæc felicia: horum felicium his felicibus: hos et has felices et hæc felicia: o felices et o felicia: ab his felicibus.

Numeri ſing. Hic et hæc et hoc præcox: huius præcociſ: huic præcoci: hunc et hanc præcoccem et hoc præcox: o præcox: ab hoc et ab hac ab hoc præcoce et præcoci.

Numeri pluraliſ hi et hæ præcoces et hæc præcocia: horum et harum et horum præcocium: his præcocibus: hos et has præcoces et hæc præcocia: o præcoces et o præcocia ab his præcocibus.

Nūeri ſingulariſ. Hic et hæc et hoc trux: huius truciſ: huic truci: hunc et hanc truce et hoc trux: o trux: ab hoc et ab hac et ab hoc truce et truci.

Numeri pluraliſ. Hi et hæ truces et hæc trucia: horū et harum et horum trucium: his trucibus: hos et has truces et hæc trucia: o truces et o trucia: ab his trucibus.

Numeri ſingulariſ. hic œdipus: huius œdipodiſ: huic œdipodi: hūc œdipoda et œdipoden: o œdipus: ab hoc œdipode.

Numeri pluraliſ. hi œdipodes: horum œdipodū: his œdipodibus: hos œdipodas: o œdipodes: ab his œdipodibus
Dicimus et hic œdipus œdipi quia apud græcoſ ἐδῖπυ

οἱ Ἀποδοῖ et hic œdipodes: huius œdipodæ.
Numeri singularis. hæc amathus: huius amathuntis: huic
amathunti: hæc amathunta: o amathus: ab hac amathun-
te. Numeri pluralis hæc amathuntes: harum amathūtum
his amathuntibus: has amathuntes: o amathuntes: ab his
amathuntibus.

Numeri singularis. Hoc melos: huius melu. Et in multitu-
dine hæc mele.

Numeri singularis. hæc Calliope: huius calliopes: huic cal-
liope: hanc calliopen: o calliope: ab hac calliope. Si multi-
tudo fuerit necessaria et latina et similis poetæ.

Declinata ab amathunte et a cæteris talibus nō seruant .n.
ut amathusius: pessimus pessimuntis pessimusius. Opus
opuntis opusius. trapezus trapezuntis trapezusius:

Auferendi casus supradictæ declinatiōis finit. I. et. E. ut de-
cor et carminis necessitas expetit. Tamē noīa fluminū et
mōtium horū et locorum seruāt. I. ut ab hoc tiberi: lyri: o
cri: pari: et accusandi duplex ex his: ut hunc tiberim et ti-
berin: ocrim et ocrin: capym et capyn.

De quinta declinatione:

Quinta declinandi ratio. u. finale numero singulari ubi-
que tenuit: ut hoc genu et hoc gelu: pecu. in multitudine
mutat uoces ut.

Numeri pluralis. hæc Genua: horum genuum: his geni-
bus et genubus: hæc genua: o genua: ab his genibus et ge-
nubus.

De sexta declinatione:

Sexta declinandi ratio us finit genitiuo singulari: ut hic uisus: huius uisus.

Numeri singularis. hic Visus: huius uisus: huic uisui: hunc uisum: o uisus: ab hoc uisu. Numeri pluralis. hi uisus: horum uisuum: his uisibus hos uisus: o uisus: ab his uisibus.

In illis uero quæ. t. ante us habet: duplex consuetudo est. ut hic senatus: ornatus: tumultus: huius senatus et senati. tumultus et tumultus: ornatus et ornati.

In hac declinatione sexta datiuus etiam finit. u. ut parce metu: cytheræ: et uenit a genitiuo us. Aliter erat genitiuus uis diuisis syllabis: ut huius senatus uisus. unde fit huic senatui uisui.

Noiatiuo sing. Hæc domus: huius domus: huic domui: hæc domum: o domus: ab hac domu.

Numeri pluralis hæ domus: harum domuum: his domibus: has domus: o domus: ab his domibus. Veteres aliter utputa.

ueni sing. Hæc domus: huius domi: huic domo: hanc domum: o dome: ab hac domo.

Numeri pluralis. Hæ domi: harum domorum: his domibus: has domos: o domi: ab his domibus.

Eiusdem duplicis casuum uocis ut. M. Varro adlerit sunt pleræque arboris: laurus: fagus: quercus: ficus: myrtus: cupressus: granus: alnus: et his additur colus: et cætera illis similia:

hec consuetudinis est hæc dido et cætera talia.

Numeri sing. Hæc dido: huius didus et didos: huic dido: dido: hæc dido: o dido: ab hac dido.

Numero plurali non utimur. Verum et hæc romana fi-
unt quousque patitur decor: ut fabius de græca declina-
tione ait: ut hæc dido: huius didōis: sic mārto: Callipso. et
cætera talia. Cæsar præcipit dicēdū esse calipsonē et dido-
nē ut indicat tetrastichō in romulo.

Vatibus ausoniis tyriā dat græcia dido:

Ferit didonem romula uox taciti.

At calipsonem latius das inclite cæsar.

Quodque decor patitur quintiliane iubes:

Sunt quædā noīa cōsuetudine nimis defectiua. ut hūc late-
rē: ab hoc latere: hāc dicionē: ab hac diciōe: hāc dicā: has
dicas: huius spōris: ab hac spōte: hoc tabum: ab hoc tabo:
huius impetis: ab hoc impete.

Sunt noīa quæ carēt capite: ut huius uicis: necis: obicis: fru-
gis: uerberis uisceris: additur aliquādo caput: ut Lucretii
uiscus.

Quædā declinandi formā mutāt: ut hoc uas: huius uasis
hæc uasa uasorū. hoc iugerum: huius iugeri: hæc iugera
horū iugerū. forte ab illo auferēdi q̄ ē ab hoc iugere. h
ador adoris: hæc adorea: horū adoreorū.

Oblīqui mutātur uelut aliūde procedāt: ut hic anio: hūc
anienis. hoc iecur: huius iecinoris. hoc iter: huius itineris.
hic iuppiter: huius iouis. hic marspiter: huius martis.

Et in his sua prima uox fuit aniē anienis. iecinor iecin-
itiner itineris. iouis iouis. mars martis. et itē illud cū
usurpatū. anio aniōis. iecur iecoris. iter iteris. iuppiter
pitris. marspiter marspitris.

Sunt quæ trifariam pronunciantur: utputa Gerion geri
onis: Gerionus gerioni geriones gerionæ. hic alceus: hu-
ius alcei: et hic alceo: huius alceonis. hic oedipus: huius oe-
dipodis uel oedipodos: hic oedipodes: huius oedipodæ
hic oedipus: huius oedipi. Quædam pari uoce per omnis
casus declinantur: ut sinapi: gūmi: mancipi: frugi: gerun-
di: nihili.

Masculina sine multitudine puluis: sanguis: limus: muscus.
Fœminina sine multitudine: Lux: pax: culpa: eloquentia:
elegantia: gratia: fortuna: scabies: sanies: secordia: supel-
lex.

Neutra singulæ tantum: uirus: pus: baratrum: baculū:
crocum: acetum: lac.

Masculina multitudinis: antes: carceres: cancelli: iheri: supi:
liberi: lares: ludi: loculi: manes: optimates: primores: pro-
ceres: penates: quirites: maiores: posterī: idemque nepotes
minores: mores: pugillares: natales: genitales: loci mulie-
bres: titienses: rhamnenses: luceres: lemures: sales: pro ur-
banitate. columella: et salibus pro condimento utitur ab
eo quod est hic sal. P. Scipio neutri generis pronunciauit
hoc sal: lentes: uepres: fasti fori: in nauibus: circenses: secu-
lares: et cætera talia.

Fœm. multitudinis: blāditia: biga: quadriga: aqua calida
aqua sextia: exequia: excubia: exquilia: fores: feria: gēgi-
a: inducia: insidia: idus: calenda: nona: illecebra: manu-
bia: nuptia: nundina: nares: nuga: plaga: quæ sunt retia:
primitia: phalera: quisquilia: grates: sarcina: præstigia:

b

suppetiæ:sordes:scopæ:scalæ:tenebræ:aræ:fruges:inimici
tiæ.litteræ:epistolæ:sortes:preces.

Neutra multitudinis:cete:nenia. arma: moenia:cibaria: cre
pūdia:intextina:exta interānea:uiscera: iuga montium:
præcordia: rastra:fori populi ro.ferta bona pro diuitiis
pascua:incunabula:sponsalia:arteria:lucretii.aliorū sunt
foeminia:arteria:agonalia:parētia: et cætera talia quæ
sunt ludorum:ut megalesia:et sacrorum angeronalia.

Sunt masculina quæ transcunt in neutrum: ut hic tartarus
hæc tartara.hic tenarus hæc tenara. hic targetus hæc tar
geta.hic isinarius hæc ismara.hic gargarus hæc gargara
hic menalus hæc menala.hic dindymus hæc dindyma.
hic massicus hæc massica.hic supparus hæc suppara. hic
carbafus hæc carbasa.hic sibilus hæc sibila. hic infernus
hæc inferna.hic auernus hæc auerna. hic locus hæc loca
et hi loci.hic iocus hæc ioca et hi ioci. hic baltheus hæc
balthea hi balthei.

Fœcia in neutrum.hæc pergamus hæc pergama.hæc arbutus
hæc arbuta.hæc supellex hæc supellestilia.

Neutra in masculinū. hoc cœlum hi cœli.hoc elysium hi
elisi.hoc argos hi argi.hoc frenū hi freni. hoc porrum
hi porri.hoc filum hi fili.hoc rastrum hi rastri. hoc capi
strum hi capistri.hoc clatrum hi clatri. Dicimus etiā fre
na:fila:rastra:Sūt et duplicis generis sub eadem uoce: ut
hic et hæc alnus.hic et hæc pampinus.Et ut uarroni pla
cet pleraque arborum nomia:ut hic uel hæc ficus: cupress

sus: quercus: morus: et cætera talia. Itē hic et hoc uulgus
et hoc uulgum.

Neutra in foeminina. hoc balneum hæ balneæ. hoc epulū
hæ epulæ. hoc delitium hæ delitiæ. Dicimus: et hæ bal-
nea.

Sunt quædam cum duplici capite magnanimus et hic et hæ
magnanimis. sublimus et hic et hæ sublimis: et cætera ta-
lia ab animo et quæ desinunt in limus.

Sincerus: hic et hæ sinceris. biūgus: hic et hæ biūgis. in-
ermus: hic et hæ inermis. eneruus: hic et hæ eneruis. hi-
larus: hic et hæ hilaris. semisomnus: hic et hæ semisom-
nis. effrenus: hic et hæ infrenis. procliuus: hic et hæ pro-
cliuus. acer: hic et hæ acris. alacer: hic et hæ alacris. seque-
ster: hic et hæ sequestris. equester: hic et hæ equestris.
sic pedester: campester: siluester.

Sunt quædam duplicis capitis et generis.

Hic tonitrus hoc tonitru. hic penus hoc penu. hæc pecus
hoc pecu. hæc specus hoc specu. hic gelus hoc gelu. hic
artus hoc artu. hic amictus hoc amictu. hic cornus hoc
cernu. hic baculus hoc baculum. hic collus hoc collum.
hic crocus hoc crocum. hæc intybus hoc intybum. hic ti-
gnus hoc tignum. hic sinus hoc sinum pro uase. hic
acinus hoc acinum. hic clypeus hoc clypeum. hic py-
leus hoc pyleum. hic galerus hoc galerum. hic sex-
tertius hoc sextertiū. hæc cristallus hoc cristallum. hic
epitaphius hoc epitaphium. hic uulgus hoc uulgum.

b ii

hic gibbus hoc gibbum. hic fundus hoc fundum : hic
curriculus hoc curriculū. hic cōmētārius hoc cōmētariū
hic tapes hoc tapetum et hoc tapete. hic sanguis hoc san
guē. hic retis hoc rete. hic panter hæc pantera. hic crater
hæc cratera. Et quædam alia: hic et hoc guttur: hic et hoc
iubar.

Analogia oīa uocabula atque nomina: ut prima exigit uox
perimit: consuetudo aliter usurpauit: multa alia dabit le
ctio: ideo longior esse nolui.

De comparatione:

Collationis gradus sūt tres. primus ut candidus. medius ut
candidior. sūmus ut cādīdissimus. et hī aliter. simplex cō
paratiuus: suplatiuus: medius et sūmus fiunt a genitiuo
singulari simplicis et ubi. s. inuenitur demitur: utrique ad
iungitur or: et ssumus geminato. s. ut candidus candidi
or et cādīdissimus, utilis utilior utilissimus. uerū i quibus
dam uocibus magis inualuit consuetudo: ut puta. Bonus
melior optimus: malus peior pessimus. magnus maior
maxius. paruus minor minus. multū plus: lucretius par
uissimū et multesimū protulit. Muīficētior et munificē
tissimus grādiloquētior et grādiloquētissimus. Et cate
ra talia non deducūtur ab eo quod ē munificus et grādi
loquus: sed ab illo munificens et grandiloquens.

Accidentia qualitatis et quantitatis apud romanos colla
tiones admittunt cæteris hoc modo non utimur.

Accidentia quæ habent uocalem ante nouissimā syllabam
us adsumunt magis: ut pius magis pius. idoneus magis

idoneus:arduus magis arduus:egregius magis egregius
lucrerius egregius neutrale medii protulit.

Cicero piētissimū non piissimū dicēdum esse in Anto-
nium præcipit:et a pronōie ipso Plautus fecit ipsissimū.
In quibusdam aliquando medius in superlatiuū non tran-
sit:ut memorior.senior iunior:adolescētiōr:obnixior:
longinquior:anterior:citerior.Non facile admittitur an-
timus et citimus.Ditior et ditissimus: ab eo quod est dis-
ditis uenit.

Præpositiones:Citra:ultra:ante:supra:infra:ex se nihil pa-
riunt:et quæ ab his creduntur aliunde ueniunt ex uetere
usu.Citerus citerior citimus.ulterus ulterior ultimus. an-
terus anterior antimus.superus superior supremus.infe-
rus inferior ifimus.exterus exterior extremus.sumus eti-
am a supō uenit. Propior sine simplici est et medio.proxi-
mus ab quo proximior.prior et primus sine simplici sūt.
Inueniuntur et alia quæ puerilis solertia scrutabitur:et eo-
dem modo in cæteris rebus quæ in præsentia compendii
causa post habentur: potest et præcipientis cura addere
et pueri ingenium exercere:quo memoria non ducat ru-
biginem.

Nomina ipsa distinguuntur et sæpe aliqua de causa imponū-
tur:ut ab eo cui hærebat primus ille Scipio: et a prudētia
Catus et Cato: a corpis æqualitate Asina. a forma et pro-
ceritate columella.a leguminibus fabii lentuli pisones ci-
cerones.ab ore laeca.a calamitate sinistra Scauola.a lam-
bendis pudibūdis catilina.et alia quæ lectio docebit.Hæc
biii

quacūque de causa antecedunt prænomena quæ aut singulis: aut binis: aut ternis litteris notantur: ut puta .c.d.l. m.q.p.t. Ti.Sp.Cn. Sex.Caius: Decius: Lucius: Marcus: quitus publius: titus: tiberius: spurius: Cneus: Sextus. item et in foeminis. c.l.p.u.cl. Cn.caia: lucia: publica: quita: claudia: Cnea.

Cognomina siue gentilia: ut cornelius: porcius: tullius. Et simul omnia. M.portius: cato: cenforinus. p.cor. Scipio: aphricanus. M. Tullius Cicero.

Sunt nomina quæ mente concipiuntur: ut uirtus deus: et medæ potestatis quæ significant gentem: ut italicus græcus. Et patria: ut romanus atticus. Et ad aliquid: ut pater frater: magister. et ordinis: ut binus trinus.

Sunt et declinata græcæ formæ quæ dicuntur patronymica maris et foemina: et illa desinunt in des hæc in is. et deducuntur ab auis artauis parētibus: fratribus: ducibus: cōditoribus urbiū: a flumibus: siluis: mōtibus: et locis aliis: ut puta alcides alcei nepos. priamides priami filius. iliades iliæ filius. Phætoniades sorores phætonis. æneades ab duce ænea. romulides a romulo cōditore. achelois ab acheloo amne. tenarides a tenaro mōte. hercinides ab hercinia filia. coricides nymphæ a corico antro. Fiunt et hoc modo priamus priami priamides. æneas æneæ æneades. Peleus peleï pelides. theseus thesei thesides. cū .l. lōgo: et nestor nestoris nestorides. pauca discrepant: ut anchises anchisæ achisiades. achilles achillis achilleides ab achilleo me

lius. Hippotes hippotæ hippotades. Scipio scipiōis scipia
des. Deucalion deucaliōis deucalides. Menecius menecii
meneciades.

Numeri singularis. Hic priamides: huius priamidæ: huic
priamidæ: hunc priamiden: o priamide: ab hoc priami
de.

Numeri pluralis. hi priamides: horum priamidum et pri
amidarū: his priamidis: hos priamidas: o priamide: ab
his priamidis.

Fœminina a maribus ablata de fiūt: ut priamides priamis
In thesede et similibus interponitur. E. ut theseis thesei
dos. Ex æneade æneis. ex achilleide achilleis. ex phorco
phorcinis. ex crati amne cratincis. ex nereco nerine. ex acri
fio acrifione. ex adraστο adrastine.

Numeri singularis. Hæc priamis: huius priamidis uel pri
midos: huic priamidi: hanc priamida uel priamidem: o
priami: ab hac priamide.

Numeri pluralis. hæc priamides: harum priamidum: his
priamidibus: has priamidas: o priamides: ab his priami
dibus.

DE PRONOMINE.

Pronomen idem pene ualet quod nomen: sed mi
nus plene significat.

Pronomini adduntur sex: genus: numerus: qualitas: figura:
persona: casus.

b iiii

Genera pronominū sunt quattuor. mas ut ille. foemina: ut illa. neutrū: ut illud. cōmune duū generū: ut hic et hac nostras. cōmune triū generum: ut ego et tu.

Numeri duo: singularis et pluralis.

Figura duā: simplex ut ego. composita egomet: tutemet: et in alia uoce: meopte: tuopte: suopte.

Personæ sunt tres. prima ut ego. secunda ut tu. tertia ut ille.

Casus totidem quot in nomine.

Noīatiuo nūeri sing: ego: gō meī: dō mihi: actō me: ablatiuo ab me. Noīatiuo nūeri pluralis nos: gō nostrū uel nostri: dō nobis. actō nos: ablatiuo a nobis.

Noīatiuo nūeri singularis tu: gō tui: dō tibi: actō te: uocatiuo o tu: ablatiuo a te. Noīatiuo nūeri pluralis: uos: genitiuo uestrum uel uestri: datiuo uobis: actō uos: uocatio o uos: ablatiuo a uobis.

Gō nūeri singu. et itē plu. fui: dō sibi: actō se: ablatio a se.

Noīatiuo nūeri singularis. ille illa illud: gō illius: dō illi: actō illū illā illud: ablatiuo ab illo ab illa ab illo. Noīatiuo nūeri plu. illi ille illa: gō illorū illarū illorū. dō illis: actō illos illas illa: ablatiuo ab illis.

Sic declinātur iste et ipse: uerū et ipse in neutro habet ipsū.

Noīatiuo nūeri singularis: is ea id: gō eius: dō ei: actō eū eā id: ablatiuo ab eo ab ea ab eo. Noīatiuo nūeri plu. ii ea ea: gō eorū earū corū: dō eis: actō eos eas ea: ablatiuo ab eis. Veteres dixere eabus foemīa.

Noīatiuo nūeri sing. hic hac hoc: gō huius: dō huic. actō hūc hāc hoc: ablatiuo ab hoc ab hac ab hoc. Noīatiuo

nūeri plu. hi hā hāc: gto horū harū horū: dtō his: actō
hos has hāc: ablatiuo ab his.

Noiatiuo nūeri sing. meus mea meū: gto mei meā mei: dtō
meo meā meo: actō meū meā meū: ablatiuo a meo a mea
a meo. Noiatiuo nūeri plu. mei meā mea: gto meorū mea
rū meorū: dtō meis: actō meos meas mea: ablatiuo a meis.

Sic declinatur tuus suus noster et uester et uocatiuū habēt
præter suus.

Noiatiuo nūeri sing. hic et hāc nās et hoc nostrate: gto
huius nostratis: dtō huic nostrati: actō hūc et hāc nostra
tē et hoc nostrate: uocatiuo o nostras et o nostrate: abla
tiuo ab hoc et ab hac et ab hoc nostrate. Noiatiuo nu
meri plu. hi et hāc nostrates et hāc nostratia: gto horū et
harū et horū nostratiū: dtō his nostratibus: actō hos et
has nostrates et hāc nātia: uocatiuo o nostrates et o no
stratia: ablatiuo ab his nostratibus. Sic declinatur uās.
Sunt et prouocabula. quæ ideo cū pronoibus miscemus
quia non sepauimus uocabula a noibus.

Noiatiuo nūeri sing. quis et qui quæ quod: gto cuius: dtō
cui. actō quē quā quod: ablatiuo a quo et quia qua et q
a quo et qui. Nūeri plu. q quæ quæ: gto quorū qua
rū quorū: dtō qbus et queis: actō quos quas quæ: ablatio
ab qbus et queis. Et quæ fiūt a q: ut puta qdā qcūque qf
que: qspiā: qfnā: qfqs: aliqs: neqs: siqs: ut i gto cuiusdā cu
iuscūque et i cæteris calibus: ut supra. uerum adiicitur
neutrale: qddā: qcquā: qcqd: aliqd: neqd: siqd: ut quod
dā et qddā: sic i cæteris. Itē alia prouocabula: quātus

tantus:qualis:talis:quot quotus:hic et hæc cuias: et hoc
cuiate:et cuius cuium:unus:ullus:nullus:solus:alter:
alius uter:uterque:utrilibet:neuter.totus:nemo unde Ca-
to protulit neminis.

Noīatiuo nūeri sing.ntō unus una unū:gtō unius:dtō uni
actō unū unā unū:ablatiuo ab uno ab una ab uno. Nu-
meri pluralis.noīatiuo uni unæ una:gtō unorū unarum
unorū:dtō unis:actō unos unas una:ablatio ab unis.

DE VERBO LIBER. II.

Erbū siue uox siue dictio siue locutio significat cum
tēporibus et modo personis modo non in eo uis lo-
quendi est:quia sensum aperit. Eius quædam decliata ac-
cipiūt casus:ut participia et gerundi:quæ ueteres utilita-
tis studiosi ab ipso uerbo non separauere.

Verborum genera sunt tria.primum cum temporibus et
personis:ut lego fodio.

Secūdū cum temporibus sine personis.ut legitur foditur.

Tertiū cū rpiibus et casibus: ut legēdi fodiēdi: legēs fodiēs.

Verbo adcedunt octo.natura:coniugatio:tempus persona
qualitas:species:numerus:figura.et in tertio genere ca-
sus sine personis.

Naturæ sunt quattuor.faciēdi ut lego.patiendi ut legor.cō-
munis ut largior.neutralis ut egeo.posteriorēs fecere quī
tam naturam quæ dicitur deponens:quod in uoce patien-
di uim deponat.In principio duæ fuere faciendi et patien-
di.Post facta cōmunis inde neutralis.

Coniugationes tres.prima in secunda persona faciendi. A:

productam habet: ut amo amas. altera. E. ut moneo mone-
nes. tertia diuiditur modo habet. I. breue: ut lego legis
modo. I. productum: ut audio audis.

Tempora sunt tria. prateritum ut amauit. praesens ut amo.
futurum ut amabo. et ipsum prateritum distinguitur: ut
minusque perfectum amabam et plusque perfectum amaueram
et futurum datur exactum amauero.

Personae tres: quia triplex personarum uis est ut sit qui lo-
quatur: et de quo: et ad quem.

Qualitas est informis uerborum: utputa absoluta: ut lego.
inchoatiua: ut calesco: quod significat incipio fieri calidus
iteratiua quae ostendit quid saepius fieri: ut Varro scribit
et ea duplex in lo et in to: quia ab ultima deducitur uoce
gerundi: ut lectito lectitas: et uiso uisis. Et iteratiua alia
ab hac ad linguae augmentum. ut curso cursas et cursito cur-
fitas. Quinta forma est tertiae coniugationis producta:
ut parturio exurio. Sexta forma dicitur mixta: ut gaudeo
gauius sum. audeo ausus sum. soleo solitus sum: fio factus sum:
fido fesus sum. Septima forma faciendi et patiendi uim ha-
bet: ut exulo. uapulo: nubo: liceo. liccor uero liceris depo-
nentis naturae est.

Species siue modi declinandi sunt septem. fatendi ut lego:
Imperandi ut lege. optandi ut utinam legam. coniungendi
ut cum legam. Infinita ut legere. Gerundi ut legendi:
et quae dicitur participium: ut legens.
Alius quidam modus est: ut legisne: et fatemur lego.

Nūeri duo singularis et multitudinis: ut lego et legimus.
 Figura duæ simplex et composita: ut lego et perlego.
 Verba omnia modo fatendi primæ personæ numeri singu-
 laris litteris quinque terminantur. I. ut noui: memini: odi
 cepi: pepigi: M. ut sum et ab eo cōposita .o ut amo lego.
 R. ut amor legor. T. ut pudet tedet.
 Modo fatendi tempore præterito perfectō. Nūeri singula-
 ris. ego memini: tu memisti: ille meminir. Nūeri plu-
 ris. nos memimus: uos memistis: illi memineſt et meminere.
 Eodē modo tēpore præterito plusq̃ perfectō. Nūeri singu-
 laris. ego meminera: tu memineras: ille memierat. Nūc
 ri plu. nos memieramus: uos memineratis: illi memierāt.
 Modo imperatiuo tēpore futuro. Nūeri singu. memento.
 Modo optatiuo tempore præterito pfectō. Numeri singu-
 laris. utinā ego meminerim: utinā tu memineris: utinā
 ille meminerit. Nūeri pluralis. utinā nos memineri-
 mus: utinā uos memineritis: utinā illi meminerint.
 Eodē modo tēpore præterito plusq̃ perfectō. Nūeri singu-
 laris. utinā ego meminera: utinā tu memineras: utinā ille
 meminerat. Nūeri pluralis. utinā nos memineraamus:
 utinā uos memineratis: utinā illi memineraant.
 Modo cōiūctiuo tpe præterito pfectō. Nūeri sing cū uel si
 ego memineri: cū uel si tu meineris: cū uel si ille meinerit.
 Numeri pluralis. cū uel si nos meinerimus: cum uel si uos
 memineritis: cum uel si illi meminerint.
 Eodē modo tempore præterito plusq̃ perfectō. Nūeri sing.
 cum uel si ego meminifsem: cum uel si tu meminifles:

cum uel si ille mēminisset. Numeri pluralis: cū uel si
nos meminissēmus: cū uel si uos meminissetis: cū uel si il
li meminissent.

Eodē modo tēpore futuro: Nūeri singularis: cū uel si ego
meminero: cū uel si tu memineris: cū uel si ille memierit
Numeri pluralis: cū uel si nos memierimus: cū uel si uos
memineritis: cū uel si illi meminerint. Modo ifinito nūc
ris et personis confusis tēpore präterito meminisse.

Modo fatendi tēpore præsenti. Nūeri singularis: Ego sum
tu es: ille est. Nūeri pluralis: nos sumus: uos estis: illi sūt.

Eodē modo tēpore präterito minusq̃ pfecto. Nūeri singu
laris: Ego erā: tu eras: ille erat. Nūeri pluralis: nos era
mus: uos eratis: illi erant.

Eodē mō tēpore präterito pfecto. Nūeri singularis: Ego
fui: tu fuisti: ille fuit. Numeri pluralis: nos fuimus: uos
fuistis: illi fuerūt et fuere.

Eodē mō tēpore präterito plusq̃ pfecto. Nūeri singularis
Ego fuerā: tu fueras: ille fuerat. Nūeri pluralis: nos fue
ramus: uos fueratis: illi fuerant.

Eodē mō tēpore futuro. Nūeri singularis: Ego ero: tu eris:
ille erit. Nūeri pluralis: nos erimus: uos eritis: illi erūt.

Modo impari uo tēpore præsenti. Nūeri singularis ad secū
dā et tertiā psonā tantū. Esto tu: esto ille. Nūeri plura
lis: estote uos: suntō illi.

Modo optati uo tēpore præsenti. Nūeri singularis: utinam
ego sim: utinā tu sis: utinā ille sit. Nūeri pluralis: utinā
nos simus: utinā uos sitis: utinā illi sint.

Eodē modo tēpore prāterito minusq̃ perfectō. Numeri singularis: utinā ego essem: utinā tu esles: utinā ille esset.

Nūeri pluralis: utinam nos essemus: utinā uos essetis: utinam illi essent.

Eodē modo tēpore prāterito pfectō. Nūeri singularis: utinam ego fuerim: utinā tu fueris: utinā ille fuerit. Numeri pluralis: utinā nos fuerimus: utinā uos fueritis: utinam illi fuerint.

Eodē modo tēpore prāterito plusq̃ perfectō. Nūeri singularis: utinā ego fuisset: utinā tu fuisses. utinā ille fuisset. Numeri pluralis: utinam nos fuisset: utinā uos fuissetis: utinam illi fuissent.

Eodē modo tēpore futuro. Numeri singularis: utinam ego sim: utinā tu sis: utinam ille sit. Numeri pluralis: utinā nos simus: utinā uos sitis: utinam illi sint.

Coniunctiui modi uoces similes sunt optatiui prāter q̃ i futuro: et ubi est utinam ponuntur cum uel si.

Modo coniunctiuo tēpore futuro. Numeri singularis: cū uel si ego fuero: cū uel si tu fueris: cum uel si ille fuerit.

Numeri pluralis: cum uel si nos fuerimus: cum uel si uos fueritis: cum uel si illi fuerint.

Modo infinito tempore præsenti numeris et personis confusis esse. Eodem modo tempore prāterito fuisse.

Vocabulum no. habet. Appellatio est essentia. qua Cicero usus est simul et indolētia: usque etiā sūt et Cæsar et Plotius. Veteres dixerē in prima persona esum: prāterita perfectæ speciei et exactæ et futurū coniungendi sūt aliūde

hoc est suo quod excidit ab usu.

Amo uerbum faciendi primæ coniugationis modo fatēdi
tēpore præsentis: Nūeri singularis sic declinatur. ego amo
tu amas: ille amat. Numeri pluralis: nos amamus: uos a
matis: illi amant.

Eodē mō tēpore præterito minusq̃perfecto. Nūeri singu.
Ego amabam: tu amabas: ille amabat. Nūeri pluralis.
nos amabamus: uos amabatis: illi amabant.

Eodē mō tēpore præterito perfecto. Numeri singu. ego a
maui: tu amauisti et amasti: ille amauit. Numeri plura
lis. nos amauimus: uos amauistis et amastis: illi amaue
runt amauere amarunt.

Eodē modo præterito plusq̃perfecto. Numeri singularis.
ego amaueram: tu amaueras: ille amauerat. Numeri
plu. nos amaueramus: uos amaueratis: illi amauerant.

Eodem modo siue promissiui tempore futuro. Nūeri sin
gularis. ego amabo: tu amabis: ille amabit. Nūeri plu
ralis. nos amabimus: uos amabitis: illi amabunt.

Modo imperatiui ad secundam et tertiam personam tan
tum. Numeri singularis. ama tu: amet ille. Numeri plura
lis. amate uos: ament illi.

Eodē modo tempore futuro. Numeri singularis. amato tu
amato ille. Numeri pluralis. amatote uos: amunto illi.

Prima persona pluralis numeri quæ datur imperatiuis: nō
est imperandi: sed hortandi. **Q**ua de causa quidam mo
dum hortatiuū separatim dixere: ut puta. amemus o so
cii. pugnemus o cōmilitones. legamus o uiri litterati.

Modo optatiuo tempore praesenti. Numeri singularis: uti-
nam: ego amem: utinā tu ames: utinā ille amet. Numeri
pluralis: utinā nos amemus: utinā uos ametis: utinā
illi ament.

Eodem modo tēporē praeterito minusq̃ perfecto nūeri sin-
gularis: utinā ego amarem: utinā tu amares: utinā ille
amaret. Numeri pluralis: utinā nos amaremus: utinā
uos amaretis: utinā illi amarent.

Eodē modo tēporē praeterito perfectō. Numeri singularis:
utinā ego amauerim et amarim: utinā tu amaueris: et a-
maris: utinā ille amauerit et amarit. Nūeri pluralis: uti-
nā nos amauerimus et amarimus: utinā uos amaueri-
tis et amaritis: utinā illi amauerint et amarint.

Eodē modo tēporē praeterito plusq̃ perfecto. Numeri singu-
laris: utinā ego amauissem et amassem: utinā tu amauis-
ses et amasses: utinā ille amauisset et amasset. Numeri
pluralis: utinā nos amauissemus et amassemus: utinā
uos amauissetis et amassetis: utinā illi amauissent et ama-
sissent.

Eodē modo tēporē futuro. Numeri singularis: utinā amē
utinā ames: utinā amet. Numeri pluralis: utinā
amemus: utinā ametis: utinā ament.

Modo coniunctiuo tēporē futuro. Numeri singularis: cū
uel si amauero et amaro: cū uel si amaueris et amaris.
Numeri pluralis: cū uel si amauerimus et amarimus: cum
uel si amaueritis et amaritis: cū uel si amauerint et ama-
rint.

Modo infinito siue perpetuo numeris et personis confusis
tempore præsenti amare.

Eodem modo tēpore præterito amauisse et amasse.

Eodem modo tēpore futuro amatum ire uel amaturū esse.

Gerundi uel participalia uel supina uerba sunt hæc aman
di:amando amandum:amatum.

Et sunt faciendi et patiendi: amatu uero et sic in omnibus
uerbis quæ eā patiuntur uocem. solūmodo participale ē:
et ab ultimo gerūdi remoto .M. nascitur. hæ duæ uoces
cū sint a præteritis ubi præterita non sunt et ipsæ defunt.

Participia a uerbo faciēdi et neutrali duo: præsens ut amās:
futurū ut amaturus. nomen amator. appellatio amatio .

Noīatiuo numeri singu. hic et hæc et hoc amans: huius a-
mātis: huic amāti: hūc et hāc amātē et hoc amās: o amās
ab hoc et ab hac amante et amāti. Nūeri plu. hi et hæ
amantes et hæc amantia: horū et harum et horum aman
tium: his amantibus: hos et has amantis et hæc amantia
o amantes et o amantia: ab his amantibus.

Noīatiuo nūeri sing. amaturus amatura amaturū: gō ama
turi amaturæ amaturi: dō amaturo amaturæ amaturo:
aō amaturū amaturā amaturum: uocatiuo o amature
o amatura o amaturum: ablatiue ab amaturo ab amatura
ab amaturō. Noīatiuo nūeri plu. amaturi amaturæ a
matura: gō amatorum amaturarum amatorū: dō
amaturis: aō amatuos amaturas amatura: o amaturi o
amaturæ o amatura: ablatiue ab amaturis.

Mor uerbū patiēdi primæ cōiugatiōis sic declatur

c

Mō fatēdi tpe præsēti. Nu. sing. ego amor: tu aris et are: ille
 atur. Nūeri plu. nos amamur: uos amamini. illi amantur.
 Eodē modo tpe præterito minusq̃perfecto. Nūeri sing. ego
 amabar: tu baris uel bare: ille batur. Nu. plu. nos amaba-
 mur: uos bamini. illi bātur. Eodem mō tpe ptō pfecto.
 Nu. sing. ego amatus eram: tu amatus eras: ille tus erat. Nu.
 plu. nos amati eramus: uos amati eratis: illi amati erant.
 Et ulteriore ptō. Nu. sing. ego amatus fuerā: tu atus fue-
 ras: ille atus fuerat. Nūeri plu. nos amati fuera-
 mus: uos ati fueratis: illi amati fuerāt. Eodē mō siue promissiuo
 tpe futuro. Nūeri sing. ego amabor: tu beris: ille bitur.
 Nūeri plu. nos amabimur: uos amabimini: illi amabuntur.
 Mō ipatiuo tpe præsēti ad secūdā et tertiā psonā. Nu. sig.
 amare tu: ametur ille. Nu. plu. amēini uos: amentur illi.
 Eodē mō tpe futuro. Nūeri sing. amator tu: amator ille.
 Numeri plu. amaminor uos: amūtor et amētur illi.
 Modo optatiuo tpe præsenti. Nūeri sing. utinā amer ego
 utinā ameris tu: utinā ametur ille. Nūeri plu. utinā ame-
 mur nos: utinā amemini uos: utinā amentur illi.
 Eodē mō tpe præterito minusq̃perfecto. Nūeri sing. utinā
 amarer ego: utinā amareris tu: utinā amaretur ille. Nūe-
 ri plu. utinā amaremur nos: utinā amaremini uos: utinā
 amarētur illi. Eodē mō tpe præterito perfecto. Nūeri
 sing. utinā ego amatus sim: utinā tu amatus sis: utinā ille
 amatus sit. Nūeri plu. utinā nos amati simus: utinā uos
 amati sitis: ūt illi ati sint. Et ulteriore ptō. Nu. sing. ūt
 ego amatus fuerim: utinā tu amatus fueris: utinā ille ama

tus fuerit. Nūeri plu.utinā nos amati fuerimus:utinam
 uos amati fueritis:utinā illi amati fuerit. Eodē mō tpe
 praterito plusq̄perfecto.Nūeri sing.utinā ego amatus es
 sem:utinā tu amatus eēs:utinā ille amatus eēt. Nūeri
 plu.ūt nos amati eēmus:ūt uos amati eētis:utinā illi ama
 ti eēnt. Et ulteriore praterito:utinā ego amatus fui
 se:utinā tu amatus fuisses:utinā ille amatus fuisset. Nū
 ri plu.utinā nos amati fuisset:utinā uos amati fuisset
 tis.utinā illi amati fuissent. Eodē mō tpe futuro.Nū
 ri sing.utinā ego amer: utinā tu ameris:utinā ille ametur.
 Nūeri plu.utinā nos amemur:utinā uos amemini: utinā
 illi amētur. Mō coniūgēdi tpe futuro.Nūeri sing.cū
 uel si ego amatus ero:cū uel si tu amatus eris:cū uel si ille
 amatus erit. Nu. plu.cū uel si amati erimus nos:cū uel
 si amati eritis uos:cū uel si illi amati erūt. Et ulteriore
 futuro.Nu. sing.cū uel si ego amatus fuero:cū uel si tu a
 matus fueris:cū uel si ille amatus fuerit. Nūeri plu.cum
 uel si nos amati fuerimus:cū uel si uos amati fueritis:cū
 uel si illi amati fuerit. Mō īfinito siue ppetuo nūeris et
 psonis cōfufis tpe præsenti amari:et adiectiōe syllabæ a
 marier. Eodē mō tpe ptō amatū eē.Et ulteriore ptō a
 matū fuisse.Eodē mō tpe futuro:amatū iri. Participia a
 uerbo patiēdi nascūtur duo prateriti tpis: ut amatus et
 futuri:ut amādus.illud fit ab ultio gerūdi mutato.m.in s.
 ut amatū atus:hoc fit a picipio faciēdi præsētis tpis mu
 tato.n.in du:ut amās dus. Et cetera talia uerba q̄ sunt
 priæ cōiugatiōis sic decliant.uerū et pauca discrepāt ī spē

perfecta et ultimo gerundi quod ab ea exoritur. tono tonas tonui tonitum. crepo crepas crepui crepitum. Domo domas domui domitum. ueto uetas uetui uetitum. sono sonas sonui sonitum. plico plicas plicui plicitum. frico fricas fricui frictum. mico micas micui micatum. neco necas necui nectum. cubo cubas cubui cubitum. sto steti statum. lauo lauas laui lotum. do das dedi datum. Cōpositio a mico in gerundi tenet. A. ut dimico dimicas dimicatum a plico dupliciter effert: ut implico implicas implicitum et implicatum: complicitum et cōplicitum: explicum et explicatum: applicum et applicatum: et in specie perfecta similiter ut explicuit explicauit. implicuit implicauit. applicuit applicauit. multiplico semper habuit multiplicauit et multiplicatum. a cubo identidem ex ueterum consuetudine: ut incubo incubas incubui incubitum. incubo incubas incubauit incubatum quod auium est. A sto ut insto: asto: cōsto: praesto sic se habent: ut insto instas institi institui. Lauo simplex in gerundi ultimo lauatum: lautum lotum. Cōpositio a D. mutat coniugationem: ut reddo reddis reddidi redditum uendo uendis uendidi uenditum.

DE SECVNDA CONIUGATIONE.

Occo uerbum faciendi secundae coniugationis sic declinatur.

Modo fatendi tempore praesenti. Nūmeri singularis: ego doceo: tu doces: ille docet. Nūmeri plu. nos docemus: uos docetis: illi docent.

Eodem modo tempore praeterito specie minusque perfecta. Nūmeri

singularis: ego docebam: tu docebas: ille docebat. Nūe
ri plu. nos docebamus: uos docebatis: illi docebāt.

Eodē mō tpe ptō specie perfecta. Nu. singu. ego docui: tu
docuisti: ille docuit. Nu. plu. nos docuimus uos docui
stis: illi docuerūt et docuere.

Eodē modo tpe ptō specie plusq̃ pfecta. Nu. singu. ego do
cuerā: tu docueras: ille docuerat. Nūeri plu. nos docue
ramus: uos docueratis: illi docuerant.

Eodē mō siue promissiuo tpe futuro. Nu. singu. ego doce
bo: tu docebis: ille docebit. Nu. plu. nos docebimus: uos
docebitis: illi docebunt.

Modo i perādi ad secūdā et tertiā personā tantū tpe prae
sēti. Nu. sing. doce tu: doceat ille. Nu. plu. docete uos:
doceant illi.

Eodē modo tpe futuro. Nūeri. singu. doceto tu: doceto ille.
Numeri pluralis. docetote uos: docunto illi.

Modo optandi tpe præsenti. Nu. singu. ūt ego doceā: ūt tu
doceas: ūt ille doceat. Nu. plu. ūt nos doceamus: utinā
uos doceatis: utinam illi doceant.

Eodē mō tpe ptō spē minusq̃ pfecta. Nu. sing. ūt ego doce
rē: ūt tu doceres: ūt ille ret. Nu. plu. ūt nos doceremus: ūt
uos doceretis: ūt illi docerēt. Eodē mō tpe ptō spē per
fecta. Nu. sing. ūt ego docueri: ūt tu docueris: ūt ille do
cuerit. Nu. plu. ūt nos docuerimus: ūt uos docueritis:
ūt illi docuerit. Eodē mō tpe ptō spē plusq̃ pfecta. Nu.
sing. ūt ego docuissem: ūt tu docuisses: ūt ille docuisset;
Nu. plu. ūt nos docuissemus: ūt uos docuissetis: ūt illi do

cuiſſent. Eodē mō tēpore futuro. Nu. ſing. ūt ego doceā: utinā tu doceas: utinā ille doceat. Nu. plu. utinam nos doceamus: utinā uos doceatis: utinā illi doceant.

Modo coniunctiuo tpe futuro. Nu. ſing. cum uel ſi ego docuero: cū uel ſi tu docueris. cum uel ſi ille docuerit. Numeri plu. cum uel ſi nos docuerimus: cū uel ſi uos docueritis: cum uel ſi illi docuerint. Modo infinito ſiue ppetuo numeris et pſonis cōfuſis tpe præſenti docere. Eodē modo tpe ptō docuiſſe. Eodē modo tpe futuro doctum ire uel docturum eſſe. Gerundi uel picipalia uel ſuppia uerba ſunt hæc docēdi docēdo docendū: doctū. Participia ab hoc uerbo faciendi duo: tēporis præſentis et futuri ut docens et docturus. nomē doctōr: appellatio doctriā.

Oceor uerbum patiēdi ſic declinatur. Modo fa-
tendi tēpore præſenti. Nu. ſing. doceor ego: doceris tu: docetur ille. Nu. plu. docemur nos: docemini uos: docentur illi. Eodē mō tpe ptō minusq̃ pfecto. Nu. ſing: docebar ego: docebaris tu: docebatur ille. Nu. plu. docebamur nos: docebamini uos: docebantur illi. Eodē mō tpe ptō pfecto. Nu. ſingu. ego doctus ſū: tu doctus es: ille doctus ē. Nu. plu. nos docti ſumus: uos docti eſtis: illi docti ſūt. Et ulteriore ptō. Nu. ſing. ego doctus fui: tu doctus fuiſti: ille doctus fuit. Nu. plu. docti fuimus nos: docti fuiſtis uos: docti fuerunt et fuere illi. Eodē mō tpe ptō pluſq̃ pfecto. Nu. ſing. ego doctus erā: tu doctus eras: ille doctus erat. Nūeri plu. nos docti eramus: uos docti eratis: illi docti erant. Et ulteriore ptō. Nu. ſing. ego doctus fueram: tu doctus fueras: ille

doctus rat. Nu. plu. nos docti fueramus: uos docti fuera-
tis: illi docti fuerant. Eodē modo siue promissiuo tpe fu-
turo. Nu. sing. docebor ego: doceberis et docere tu: do-
cebitur ille. Nu. plu. docebimur nos: docebimini uos:
docebuntur illi. Modo imperādi ad secūdā et tertiam
p̄sonā rātū. Nu. sing. docere tu: doceatur ille. Nu. plu.
docemini uos: doceantur illi. Eodē modo tpe futuro.
Nu. sing. docetor tu: docetor et doceatur ille. Nu. plu.
docemini uos: docuntor illi. Modo optādi tpe prae-
senti. Nu. sing. ut docear ego: ut docearis tu: ut doceatur
ille. Nu. plu. ut doceamur nos: ut doceamini uos: ut do-
ceantur illi. Eodē mō tpe p̄tō minusq̄ p̄fecto. Nu. sing.
ut docerer ego: ut docereris tu: ut doceretur ille. Nu. plu.
ut doceremur nos: ut doceremini uos: ut rētur illi. Eodē
mō tpe p̄tō p̄fecto. Nu. sing. ego ut doctus sim: tu ut ctus
sis. ille ut ctus sit. Nu. plu. nos ut docti simus: uos ut cti si-
tis: illi ut docti sint. Et ulteriore p̄tō Nu. sing. ego ut do-
ctus fuerim: tu ut doctus fueris: ille utinam doctus fuerit.
Nu. plu. nos ut docti fuerimus: uos ut cti fueritis: illi ut
cti fuerit. Eodē mō tpe p̄tō plusq̄ p̄fecto. Nu. sing. ego ut
doctus eēm: tu ut ctus eēs: ille ut ctus esset. Nu. plu. nos ut
docti eēmus: uos ut cti eētis: illi ut cti essent. Et ulteriore
p̄tō. Nu. sing. ego ut doctus fuissē: tu ut ctus fuissēs: ille ut
ctus fuisset. Nu. plu. nos ut docti fuissēmus: uos ut cti fu-
issetis: illi ut cti fuisset. Eodē mō tpe futuro. Nu. sing. ut
ego docear: ut docearis tu: ut doceatur ille. Nu. plu. utinā
doceamur nos: utinam doceamini uos: ut doceantur illi.

c iiii

Mō cōiūgēdi tpe futuro. Nu. sing. cū uel si ego doctus ero
cū uel si tu doctus eris: cum uel si ille doctus erit. Nu. plu.
cū uel si nos docti erimus: cum uel si docti eritis uos: cum
uel si docti erūt illi. Et ulteriore futuro. Nu. sing. cum uel
si doctus ego fuero: cū uel si ctus tu fueris: cū uel si ctus
fuerit ille. Nu. plu. cum uel si docti fuerimus nos: cum
uel si docti fueritis uos: cū uel si docti fuerint illi. Modo ī
finito siue perpetuo tpe præsenti numeris et personis cō
fufis doceri. Eodem modo tpe ptō doctū esse. Et ulte
riore ptō doctū fuisse. Eodē modo tpe futuro doctū iri.
Participia a uerbo patiēdi duo præteriti tpis et futuri: ut do
ctus et docendus. Et cætera talia secundæ coniugationis
sic declinātur. Quædā inueniūtū quæ ī tpe ptō spē pfe
cta et consuetudine aliter pronuntiātur nec non et in ulti
mis gerundi: ut ardeo ardes arsi arsum. maneo manes mā
si māsū. hæreo hæres hæsi hæsum. rideo rides risi risū. sua
deo suades suasi suasū. torqueo torques torsi tortū. mul
geo mulges mulsi mulsū et mulctū. mulceo mulces mul
si mulsū. Et si qua alia inueniūtur his similia modo fa
tendi in prima psona. Itē et alia aliter. neo nes neui netū.
moueo moues moui motū. impleo imples impleui imple
tū. cio cies ciui citum. et dicitur cio cis. lugeo luges luxi
luctū. frigeo frigēs frixi frictū. augeo auxili auctū. uideo
uides uidi uisum. prandeo prandes prādi pransū. sedeo
sedes sedi sessum. Sunt quæ carēt ultimo gerundi: ut puta
strideo strides stridi. ferueo ferues ferui et ferui. et dici
tur feruo feruis: ut fulgo fulgis et sono sonis: et lauo la

uis. fulgeo fulges fulxi et fulsi. urgeo urgesurfi. turgu
co turgues tursi. Quattuor iterant primā syllabā in spe
cie pfecta. mordeo es momordi morsum. spondeo es spo
pondi sponsum. tondeo es totondi tonsu. pendeo es
pependi pensu. Compositio non iterat præsenti cōsue
tutine: ut respondeo respondi. Apud ueteres iterabar: ut
detondeo detotondi.

Vdiō uerbum faciēdi tertiæ coniugatiōis productæ
sic declinatur. Modo fatendi tpe præsenti. Nu.
sing. ego audio: tu audis: ille audit. Nu. plu. nos audi
mus: uos auditis: illi audiunt. Eodē mō tpe ptō minus
quā pfecto. Nu. sing. ego audiebā: tu bas: ille bat. Nu. plu.
audiebamur nos: batis uos: bant illi. Dicebāt ueteres audi
ebā et audibā: ut in futuro audiā et audibo. Eodē mō
tpe ptō pfecto. Nu. sing. ego audiui et audii: tu isti et au
diisti: ille audiuit et audiit. Nu. plu. nos audiuius: uos
istis et audiistis: illi runt et audiuerunt et audierunt. Eodē
modo tpe ptō plusquā pfecto. Nu. sing. ego audiuerā et
audierā: tu ras et audieras: ille rat et audierat. Nu. plu. nos
audiueramus et audieramus: uos audiueratis et ratis: illi
audiuerāt et audierāt. Eodē mō siue promissiuo tpe fu
turo. Nu. sing. ego audiā et olī audibo: tu audies: ille diet.
Nu. plu. nos audiemus: uos audietis: illi audiēt. Modo
īperādi ad secūdā et tertiā psonā tantū tpe præsenti. Nu.
sing. audi tu: audiat ille. Nu. plu. audite uos: audiant
illi. Eodem modo tempore futuro. Nu. sing. audito tu
audito ille. Nu. plu. auditote uos: audiūto illi.

Modo optandi tpe præsenti. Nu. sing. ūt ego audiā: ūt tu audias: ūt audiat ille. Nu. plu. utinā audiamus nos: ūt atis uos: ūt ant illi. Eodē mō tpe ptō minufq̃ pfecto. Nu. sing. utinā ego audirē: utinā tu res: ūt ret ille. Nu. plu. ūt nos audiremus: ūt uos retis: ūt rent illi. Eodem mō tpe ptō pfecto. Nu. sing. ūt ego audiueri et audieri: ūt tu ris et audieris: ūt audiuerit ille et audierit. Nu. plu. ūt nos audiuerimus et audierimus: ūt uos audiueritis et audieritis: utinā audiuerint illi et audierint. Eodē mō tpe ptō plusq̃ pfecto. Nu. sing. utinā ego audiuiſſē et audiuiſſē: utinā tu audiuiſſes et audiuiſſes: utinā audiuiſſet ille et audiuiſſet. Numeri plu. ūt audiuiſſemus nos et audiuiſſemus: ūt uos iſſetis et audiuiſſetis: ūt iſſent illi et audiuiſſent. Eodē mō tpe futuro. Nu. singu. ūt ego audiā: ūt tu dias: ūt diat ille. Nu. plu. utinā nos audiamus: ūt uos atis: utinā ant illi. Modo coniungēdi tpe futuro. Nu. sing. cum uel ſi ego audiuerō et audiero: cum uel ſi tu audiueris et audieris: cum uel ſi audiuerit ille et audierit. Nu. plu. cum uel ſi audiuerimus nos et audierimus: cū uel ſi audiueritis uos et audieritis: cū uel ſi audiuerint illi et audierint. Modo infinito ſiue perpetuo numeris et pſonis cōfuſis tpe præsenti audire. Eodē mō tpe ptō audiuiſſe uel audiuiſſe. Eodē modo tpe futuro auditum ire uel auditurū eſſe. Gerūdi uel participalia uel ſuppina uerba ſunt: audiendi audiēdo audiēdū: auditū. Participale tātū auditu. Participia ab hoc uerbo faciendi duo: præsentiſ tpiſ et futuri: audiens auditurus. nomen auditor: appellatio auditio.

Vdior uerbum patiendi sic declinatur. Modo fatē
di tpe præsenti. Nu. sing. audior ego: audiris uel au /
dire tu: auditur ille. Nu. plu. audimur nos: audimini uos
audiuntur illi. Eodem mō tpe ptō minusquā pfecto. Nu.
sing. audiebar ego: audiebaris tu: audiebatur ille. Nu. plu.
audiebamur nos: audiebamini uos: audiebantur illi. Eo
dem mō tpe ptō pfecto. Nu. sing. ego auditus sum: tu
auditus es: ille auditus est. Nu. pluralis: nos auditi sumus
uos auditi estis: illi auditi sūt. Et ulteriore ptō ego auditus
fui: tu auditus fuisti: ille auditus fuit. Nu. pluralis: nos au
diti fuimus: uos auditi fuistis: illi auditi fuerūt et fuere.
Eodem mō tempore præterito plusquā pfecto. Nu. sing.
ego auditus eram: tu auditus eras: ille auditus erat. Nūeri
plu. nos auditi eramus: uos auditi eratis. illi auditi erant.
Et ulteriore præterito plusquā pfecto. Numeri singularis
ego auditus fueram: tu auditus fueras: ille auditus fuerat
Numeri pluralis: nos auditi fueram: uos auditi fueratis
illi auditi fuerant. Eodem modo siue promissiuo tempo
re futuro. Numeri singularis: ego audiar: tu audieris uel
audiere: ille audietur. Nūeri pluralis: nos audiemur: uos
audiemini: illi audientur.
Modo imperatiuo tempore præsenti ad secundā et tertiā
personam tantum. Nūeri singularis: audire tu: audiatur
ille. Numeri pluralis: audimini uos: audientur illi. Eodē
modo tpe futuro. Numeri sing. auditor tu: auditor ille.
Nu. plu. audiminor uos: audiūtor illi. Modo optatio
tempore præsenti. Numeri singularis: utinā audiar ego:

ūt audiaris tu: uel audiare: ūt audiatur ille. Nu. plu. ūt
audiamur nos: ūt audiamini uos: ūt audiātur illi. Eodē
mō tpe ptō minusq̃ pfecto. Nu. sing. ūt audirer ego: ūt au
direris tu uel audirere: ūt audiretur ille. Nu. plu. ūt au
dīremur nos: ūt audiremini uos: ūt rētur illi. Eodem mō
tpe ptō pfecto. Nu. sing. ūt auditus sim ego: ūt auditus
sis tu: utinā auditus sit ille. Numeri pluralis utinam nos
auditi simus: ūt uos auditi sitis: ūt illi auditi sint. Et ulte
riore ptō Nu. sing. ūt auditus fueri: ūt tus fueris: ūt tus fu
erit. Nu. plu. ūt auditi fuerimus: ūt auditi fueritis: ūt iti fu
erint. Eodē mō tpe ptō plusquā pfecto. Nu. sing. ūt au
ditus eēm ego: ūt auditus esses tu: ūt tus eēt ille. Nu. plu.
ūt nos auditi essemus: ūt uos auditi essetis: ūt illi iti essent
Et ulteriore ptō plusquā pfecto. Nu. singu. ūt ego auditus
fuissem: ūt tu auditus sses: ūt ille auditus sset. Nu. plu. uti
nā nos auditi fuissetus: ūt uos auditi ssetis: ūt illi auditi
fuissent. Eodē modo tpe futuro. Nu. sing. ūt audiar ego
utinā audiaris et are tu: utinā audiatur ille. Nu. plu. ūt au
diamur nos: utinā mini uos: utinā antur illi. Modo cōiū
gēdi tpe futuro. Nu. sing. cū auditus ero ego: cū tu audi
tus eris: cum ille auditus erit. Nu. plu. cum nos auditi eri
mus: cum uos auditi eritis: cum illi auditi erunt.
Et ulteriore futuro. Nūeri sing. cum uel si ego auditus fue
ro cū uel si tu auditus fueris: cū uel si ille auditus erit. Nu.
plu. cum uel si nos auditi fuerimus: cum uel si uos auditi
fueritis: cum uel si illi auditi fuerint.
Mō īfinito tpe præsenti nūeris et psonis confusis. audiri.

Eodē modo tēpore präterito: auditū esse. Et ulteriore präterito auditum fuisse.

Eodē modo tēpore futuro: auditum iri.

Participia ab hoc uerbo patiendi nascuntur duo präteriti tēporis et futuri: auditus et audiēdus. Sic et cætera talia tertiæ cōiugationis productæ declinātur. uerum quādā discrepant in specie perfecta et ultimo gerūdi: ut puta. farcio farssi farctum. haurio haussi haustum. sentio sensi sensum. sepio sepsi septum. cambio campsi campsum. inde campso campsas. salio salui saltum. insilio insilui insultū. Desilio desilui desultū. uincio uinxi uinctum. fancio fangi xi sanctum. aperio aperui apertum. Et uēit a pario quod erat eiusdem cōiugationis. Amicio amicui amictum. cōperio cōperui et cōperi cōptum. inuenio iueni inuentum. Inest etiam in his analogia: ut haurio etiā hauriui. cābio cambiui. amicio amiciui. salio salui. reperio geminat. p. ut repperi. uincio uiciui. fancio fangiui.

Lego uerbū tertiæ coniugationis correptæ sic declinatur. Modo fatēdi tēpore præsenti. Nūeri singularis. ego lego: tu legis: ille legit. Nūeri plu. nos legimus: uos legitis illi legunt.

Eodē mō tpe präterito minuscūperfecto. Nūeri singularis ego legebā: tu legebas: ille legebat. Nūeri plu. nos legebamus: uos legebatis: illi legebant.

Eodē mō tpe präterito perfecto. Nūeri sing. ego legi: tu legisti: ille legit. Nūeri plu. nos legimus: uos legistis: illi legerunt et legere.

Eodē mō tpe präterito plusq̃perfecto. Numeri sing. ego legeram: tu legeras: ille legerat. Numeri plu. nos legeramus: uos legeratis: illi legerant.

Eodē modo siue promissiuo tēpore futuro. Numeri sing. ego legam: tu leges: ille leget. Numeri plu. nos legemus uos legetis: illi legent.

Modo imperandi tpe præsenti ad secundam et tertiā personā tantū. Numeri sing. lege tu: legat ille. Numeri pluralis. legite uos legant illi.

Eodē modo tēpore futuro. Numeri sing. legito tu: legito ille. Numeri plu. legitote uos: legunto illi.

Mō optādī tēpore præsenti. Nūeri sing. utinā ego legam: utinam tu legas: utinam ille legat. Numeri plu. utinā nos legamus: utinā uos legatis: utinam illi legant.

Eodē mō tpe präterito minusq̃perfecto. Numeri sing. utinā ego legerē: utinā tu legeres: utinā ille legeret. Nūeri plu. utinā nos legeremus: utinā uos legeretis: utinā illi legerēt. Eodē mō tpe präterito pfecto. Nu. sing. utinā ego legerī: utinā tu legeris: utinā ille legerit. Numeri plu. utinā nos legerimus: utinā uos legeritis: utinā illi legerit.

Eodē mō tpe präterito plusq̃perfecto. Nu. sing. utinā ego legissē: utinā tu legisses: utinā ille legisset. Nu. plu. utinā nos legissemus: utinā uos legissetis: utinā illi legisset.

Eodē mō tpe futuro. Nu. sing. utinā ego legā utinā tu legas: utinā ille legat. Nu. plu. utinā nos legamus: utinā uos legatis: utinā illi legāt. Mō cōiūgēdi tpe futuro. Nu. sig. cū uel si ego legero. cū uel si tu lege

ris:cū uel si ille rit. Nu. plu.cū uel si nos legerimus:cū
uel si uos ritis:cū uel si illi rit. Mō īfinito siue ppetuo nu
meris et plōis cōfufis tpe prāfēti legere.Eodē mō tpe ptō
legisse. Eodē mō tpe futuro lēctū ire et cturū eē.Gerūdi
uel picipalia uel supina uerba sūt.legēdi do dū:lēctū:p
ticipale tantū lēctū. Participia nascūtur ab hoc uerbo
faciēdi duo prāfētis tpis et futuri:ut legēs lēcturus.nomē
lēctor:appellatio lēctio.

Egor uerbū patiēdi sic decliatur. Mō fatēdi tpe
prāfēti.Nu.fig.ego legor:tu eris uel ere:ille legitur .
Nu.plu.nos legimur:uos mini:illi legūtur. Eodē mō
tpe ptō minusq̄pfecto.Nu.sing.legebar ego.tu baris:ba
tur ille. Nu.plu.legebamur:bamini uos:bātur illi. Eo
dē mō tpe ptō pfecto:lēctus ego sū:tu ctus es:ctus ille ē.
Nu.plu.nos lēcti sumus:uos cti estis:illi cti sūt. Et ulterio
re ptō pfecto:lēctus ego fui:tu ctus fuisti:ctus ille fuit.
Nu.plu.nos lēcti fuimus:uos cti fuistis:illi cti fuerūt et fue
re. Eodem mō tpe ptō plusq̄perfecto.Nu. sing. lēctus
ego erā:tu ctus eras:ctus ille erat. Nu.plu.lēcti nos era
mus:cti uos eratis:cti illi erant. Et ulteriore praterito
plusquā pfecto.Nu.sing.lectus ego fuerā:tu ctus fueras
ctus ille fuerat. Numeri plu.lecti nos fueraamus:cti uos
fueratis:cti illi fuerant. Eodē modo siue promissiuo tē
pore futuro.Nu.sing.legar ego:tu legeris:legetur ille.
Nu.plu.nos legemur:uos legemini:legentur illi.
Modo imperandi tempore prāfenti ad secundam et terti
am personā.Nu.sing.legere tu.legatur ille. Nūeri.plu.

legimini uos: legantur illi.
 Eodem modo tpe futuro. Nūeri singularis: legitor tu: legi-
 tor ille. Numeri pluralis. uos legiminor: legūtor illi.
 Modo optādi tpe praesenti. Nūeri singu. utinā ego legar :
 utinā legaris tu: utinā legatur ille. Nūeri plu. utinā le-
 gamur nos: utinā uos legamini: utinā legātur illi.
 Eodē modo tpe praeterito minusq̃perfecto. Nūeri singula-
 ris: utinā ego legerer: utinā legereris uel legerere tu: uti-
 nam legeretur ille. Nūeri plu. utinā legeremur nos:
 utinā legeremini uos: utinā legerentur illi.
 Eodē modo tēpore praeterito pfecto. Nūeri singularis: uti-
 nam ego lectus sim: utinā tu lectus sis: utinam ille lectus
 sit. Numeri pluralis: utinam nos lecti simus: utinā uos
 lecti sitis: utinā illi lecti sint.
 Et ulteriore praeterito perfecto. Numeri singularis: utinam
 lectus ego fuerim: utinā tu lectus fueris: utinā ille lectus
 fuerit. Numeri plu. utinam nos lecti fuerimus: utinam
 uos lecti fueritis: utinam illi lecti fuerint.
 Eodē modo tēpore futuro. Numeri singularis: utinā legar
 ego: utinam tu legaris: utinā legatur ille. Numeri plu :
 utinam nos legamur: utinā uos legamini: utinā legantur
 illi.
 Modo coniungendi tpe futuro Numeri singularis: cū uel
 si ego lectus ero: cum uel si tu lectus eris: cum uel si ille le-
 ctus erit. Numeri plu. cum uel si nos lecti erimus: cum
 uel si uos lecti eritis: cum uel si illi lecti erūt. Et ulteriore
 futuro. Numeri singula. cum uel si ego lectus fuero: cum

uel si tu lectus fueris: cum uel si ille lectus fuerit. Nūc-
ri pluralis. cum uel si nos lecti fuerimus: cum uel si uos le-
cti fueritis: cum uel si illi lecti fuerint.

Modo infinito siue perpetuo tēpore praesenti numeris et
personis confusis legi. Eodem modo tpe pto lectū esse.
Et ulteriore praeterito lectum fuisse. Eodē modo tpe futu-
ro lectum iri.

Participia deducuntur ab hoc uerbo patiendi duo: prate-
riti temporis et futuri: ut lectus et legendus.

Et cetera talia quae sunt tertia coniugationis correptae sic
declinantur. Quaedā in specie perfecta discrepant et i ul-
timo gerundi: ut puta. bibo bibi bibitum. scabo scabi: lābo
lābi: frāgo fregi fractū: ago egi actū: fugio fugi fugitum
pāgo pepigi pactum: facio feci factū: parco pepci et parsi:
parsū: iacio ieci iactū: uico uici uictum: scindo scidi scissū
pando pandi passum: mando mādi manditū: fodio fodi
fossū: emo emi emptū. Et composita ab emo cano cecini
cantum. Compositio aliter: ut succino succinui succen-
tū: uenio ueni uentum: ueneo ueni uenditū: rumpo rupi
ruptum: capio coepi captū: et compositio habet deceptū
linquo liqui licitum: inquo inquit: pario pepi partū. cōpo-
sitio mutat litterā. compio compi comptū: demo dēpsi
demptum: ludo lusi lusum: cudo cudi et cussi cussum: tē-
no tempsti temptum: premo pressi pressum: quatio quassū
quassum: cedo cessi cessum: occido occidi et occisi: ut pō-
peius ait occisum: repo repsi reptum. carpo carpsi carptū
sculpo sculpsi sculptum: nubo nupsi nuptum: gero gessi
d

gestum. mergo merſi merſum. ſpargo ſparſi ſparſum. la-
ceſſo laceſſui et laceſſi laceſſitum. faceſſo faceſſi quod ſi-
gnificat abire. paſco paui paſtum. creſco creui cretū. cer-
no creui cretum. ſterno ſtraui ſtratum. ſapio ſapui et ſa-
piui ſapitū. peto petiui et petii petitum. pluo ut Varro ait
plui plutum. ſtatuo ſtatuſi ſtatutum. ſternuo ſternui ſter-
nutum. fluo fluxi fluxum. ſtruo ſtruxi ſtructurum. gigno
genui genitum. pono poſui poſitum. peſco pexui pexum.
necto nexui nexum. ueteres dixerunt nexi pexi. excello ex-
cellui. pinxo pinxui piſtum. aſpicio aſpexi aſpectum. un-
guo unxi unctum. coquo coxi coctum. pellicio pellexi
pelectum. tango tetigi tactum. dixerunt ueteres tanxi. tego
texi tectum. ſugo ſuxi ſuctum. cingo cinxi cinctum. tra-
ho traxi tractum. pergo perrexī perrectum. ſurgo ſurre-
xi ſurrectum. conquiſco conquieſſi. pungo pupugi pun-
ctum.

Sunt in hac coniugatione uerba quæ iterant primam ſylla-
bam ſpeciei perfecti: ut Curro cucurri curſum. diſco didi-
ci. pungo pupugi. pendo pependi. tendo tetendi. poſco
popoſci. Et quædam alia confuſe: ut pello pepuli. cano ce-
cini. fallo feſelli. cado cecidi.

Sunt alia quæ iterant ultimam: ut trado tradidi.

Quædam addita præpoſitione etiam iterant: ut depoſco
depopoſci. ediſco edidici. præcurro præcucurri. Verba ſi-
milis in ſpecie perfecta. acuo aceo acui. frigeo frigo frixi.
fulgeo fulgo fulſi. cerno creſco creui. paueo paſco paui.
ſto ſiſto ſteti. fero tollo tuli et tetuli. pendeo pendo pe-

pendi. pādo patior passus sum. Verro Verto patiēdi uer-
sus sum.

Sunt uerba quorum rectus non facile reperitur: ut furis fu-
rit: ouas ouat: roras rorat inquis inquit: faris uel fare fa-
tur. daris uel dare datur.

Aliquando species perfecta aliūde uenit: ut furio insaniui-
ferio percussi. fero tuli. uescor pastus sum. arguor conui-
ctus sum. tollo substuli. ueneo uenditus sum.

Aliquando species perfecta aliter ualet quam iudicat: ut ce-
natus sum: pransus sum: iuratus sum.

Deponentia sic se habent. ordior orsus sum: loquor locu-
tus sū: labor lapsus sū: paciscor pactus sū et pepigi: profi-
ciscor profectus sum: nāciscor nactus sū: irascor iratus sū.

Et cætera talia pauca sunt quæ discrepant: ut defatiscor de-
fessus sum. comminiscor commentus sum. adipiscor ade-
ptus sum. reminiscor caret specie perfecta: fruor frui-
tus et fretus sum.

Ero uerbum defectiuum naturæ faciendi sic decli-
natur.

Modo fatendi tempore præsentis. Numeri singularis. ego
fero: tu fers: ille fert. Numeri pluralis: nos ferimus: uos
fertis: illi ferunt.

Eodem modo tempore præterito minusquā perfecto. Nu-
meri singularis. ego ferebam. tu ferebas: ille ferebat.

Numeri pluralis. nos ferebamus: uos ferebatis: illi fere-
bant.

dii

Eodem modo specie perfecta temporis præteriti. Numeri singularis. ego tuli: tu tulisti: ille tulit. Numeri pluralis. tulimus nos: tulistis uos: tulerunt et tulere illi.

Eodē modo tēpore præterito plusquā perfecto. Nūeri singularis. ego tuleram: tu tuleras: ille tulerat. Numeri pluralis. nos tuleramus: uos tuleratis: illi tulerant.

Eodem modo tēpore futuro. Numeri singularis. ego feram tu feres: ille feret. Numeri pluralis. nos feremus: uos feretis: illi ferent.

Imperandi modo tēpore præsentis ad secundā et tertiā personā. Numeri singularis. fer tu: ferat ille. Nūeri pluralis. ferte uos: ferant illi.

Eodem modo tpe futuro. Nūeri singu. ferto tu: ferto ille. Numeri pluralis. fertote uos: ferunto illi.

Modo optandi tpe præsentis. Numeri singularis. utinā ego feram: utinā tu feras: utinā ille ferat. Numeri pluralis. ut nos feramus: utinam uos feratis: utinam illi ferant.

Eodē modo tpe præterito minusquā perfecto. Numeri singularis: utinā ego ferrem: utinā tu ferres: utinam ille ferret. Numeri pluralis. utinā nos ferremus: utinam uos ferretis: utinam illi ferrent.

Eodem modo tpe præterito perfecto. Numeri singularis. utinam ego tulerim: utinā tu tuleris: utinā ille tulerit. Numeri pluralis. utinam nos tulerimus: utinam uos tuleritis: utinam illi tulerint.

Eodē modo tpe præterito plusquā perfecto. Numeri singu. utinā ego tulissem: utinā tu tulisses: utinam ille tulisset:

Nu. plu. ūt nōs tuliffemus: ūt uos tuliffetis: ūt illi tuliffet.
Eodē modo tempore futuro. Numeri fīgularis. utinā ego
feram: utinam tu feras: utinā ille ferat. Numeri plura
lis. utinam nos feramus: utinā uos feratis: utinā illi ferāt.
Modo coniungendi tēpore futuro. Numeri fīgularis. cū
uel fi ego tulerō. cū uel fi tu tuleris. cum uel fi ille tulerit.
Numeri pluralis. cum uel fi nos tulerimus. cum uel fi uos
tuleritis. cum uel fi illi tulerint.

Modo infinito numeris et personis confusis tempore prae
fenti ferre. Eodē modo tempore praeterito tulisse. Eodem
modo tempore futuro: latum ire et laturum esse.

Gerundi uel participalia: et supina uerba sunt. ferendi. fe
rendo: ferendum: latum.

Participia nascuntur ab hoc uerbo faciendi duo: praesentis et
futuri tēpore: ut ferēs et laturus. nomē lator. appellatio latō.

Error uerbū patiendi sic declinatur. Modo faten
di tēpore praesentis. Numeri fīgularis. ego feror: tu
ferris: ille fertur. Numeri pluralis. nos ferimur: uos fe
rimini: illi feruntur.

Eodē tēpore praeterito minusq̃ perfecto. Numeri singu. ego fe
rebār: tu ferebaris uel ferebare: ille ferebatur. Numeri
pluralis. nos ferebamur: uos ferebamini: illi ferebantur.

Eodē mō tēpore p̃tō. Nu. singu. ego latus sū: tu latus es: ille latus
est. Nu. pluralis. nos lati sumus: uos lati estis: illi lati sūt.

Et ulteriore p̃tō. Nu. singu. ego latus fui: tu latus fuisti: ille
latus fuit. Nu. plu. nos lati fuimus: uos lati fuistis: illi la
ti fuerūt et fuere. Eodem mō tēpore p̃tō plusquā p̃fecto.

d iii

Nūeri singula. ego latus erā: tu latus eras: ille latus erat.
Nūeri plu. nos lati eramus: uos lati eratis: illi lati erant.
Et ulteriore præterito plusquāperfecto. Numeri sing. ego la-
tus fueram: tu latus fueras: ille latus fuerat. Nūeri plu.
nos lati fueramus: uos lati fueratis: illi lati fuerant.
Eodē mō siue promissiuo tpe futuro. Nu. sing. ego ferar: tu
fereris: ille feretur. Nu. plu. feremur: feremini: ferentur.
Mō imperādi tpe præsentis ad secūdā et tertiā psonā tātū
ferre tu: feratur ille. Nu. plu. ferimini uos: ferantur illi.
Eodē mō tpe futuro. Nu. sing. fertor tu: fertor ille. Nu.
plu. ferimur uos: feruntur illi. Modo optādi tpe præ-
sentis. Nu. sing. ūt ego ferar: ūt tu feraris: ūt ille feratur.
Nu. plu. nos ūt feramur: uos ūt feramini: ūt illi ferantur.
Eodē mō tpe p̄tō minusquāperfecto. Nu. sing. ūt ego ferrer: ūt
tu ferreris: ūt ille ferretur. Nūeri plu. ūt nos ferremur
ūt uos ferremini: ūt illi ferrentur. Eodē mō tpe p̄tō p̄-
fecto. Nu. sing. ūt ego latus sim: ūt tu latus sis: ūt ille latus
sit. Nu. plu. ūt nos lati simus: ūt uos lati sitis: ūt illi lati
sint. Et ulteriore p̄tō p̄fecto. Nu. sing. ūt ego latus fue-
ri: ūt tu latus fueris: ūt ille latus fuerit. Nu. plu. ūt nos
lati fuerimus: ūt uos lati fueritis: ūt illi lati fuerint.
Eodē mō tpe p̄tō plusquāperfecto. Nu. sing. ūt ego latus es-
se ūt tu latus esses: ūt ille latus esset. Nu. plu. ūt nos lati
essemus: ūt uos lati essetis: ūt illi lati essent. Et ulterio-
re p̄tō plusquāperfecto. Nu. sing. ūt ego latus fuisset: ūt tu
latus fuisses: ūt ille latus fuisset. Nu. plu. ūt nos lati fuif-
semus: ūt uos lati fuissetis: ūt illi lati fuissent. Eodē mō
tpe futuro. Nu. sing. ūt ego ferar: ūt tu feraris: ūt ille fera-

tur. Nu. plu. ut nos feramur: ut uos feramini: ut illi feratur. Mō cōiūgēdi tpe futuro. Nu. sing. cū uel si ego latus ero: cū uel si tu latus eris: cū uel si ille latus erit.

Nu. plu. cū uel si nos lati erimus: cū uel si uos lati eritis: cū uel si illi lati erūt. Et ulteriore futuro. Nu. sing. cū uel si ego latus fuero: cū uel si tu latus fueris: cū uel si ille latus fuerit. Nu. plu. cū uel si nos lati fuerimus: cū uel si lati uos fueritis: cū uel si illi lati fuerit. Mō īfinito tpe præsēti nūeris et psonis cōfusus: ferri. Eodē mō tpe ptō latū ēē. Et ulteriore ptō latū fuisse. Eodē mō tpe futuro: latum iri. Participia nascuntur ab hoc uerbo patiendi duo præteriti tps et futuri: ut latus: ferendus.

Audeo uerbū neutro passiuū sic declinatur. Mō factēdi tpe præsēti. Nu. sing. gaudeo ego: tu gaudes: ille gaudet. Nu. plu. nos gaudemus: uos tis: illi dent. Eodē mō tpe ptō minusq̄ pfecto. Nu. sing. ego gaudebā: tu bas ille debat. Nu. plu. nos gaudebamus: uos batis: illi bant. Eodē mō tpe pfecto. Nu. sing. ego gauisus sū: tu sus es: ille sus est. Nu. plu. nos gauisi sumus: uos uisi estis: illi uisi sūt. Et ulteriore ptō pfecto. Nu. sing. ego gauisus fui: tu isus fuisti: ille gauisus fuit. Nūeri plu. nos gauisi fuimus: uos uisi fuistis: illi gauisi fuerūt et fuere. Eodē mō tpe ptō plusq̄ pfecto. Nu. sing. ego gauisus erā: tu sus eras: ille sus erat. Nu. plu. nos gauisi eramus: uos uisi eratis: illi gauisi erāt. Et ulteriore ptō plusq̄ pfecto. Nu. sig. ego gauisus fuerā: tu gauisus fueras: ille gauisus fuerat. Nūeri pluralis. nos gauisi fueram: uos gauisi fueratis: illi gauisi fuerāt. Eodē mō siue promissiuo tempore futuro. Nūeri singularis

d iiii

ego gaudebo:tu gaudebis:ille gaudebit. Numeri plu-
 ralis.nos gaudebimus:uos gaudebitis:illi gaudebunt.
 Modo imperādi tpe præsenti ad secundā et tertiā personā
 Numeri singularis.gaude tu:gaudeat ille. Nūeri plu-
 ralis.gaudete gaudeant.Eodē modo tpe futuro Numeri
 singularis:gaudeto tu:gaudeto ille. Nūeri pluralis.gau-
 detote uos:gaudento illi.
 Modo optandi tpe præsenti.Numeri singularis.utinā ego
 gaudeam:utinā tu gaudeas:utinā ille gaudeat. Nume-
 ri pluralis.utinā nos gaudeamus:utinā uos gaudeatis:uti-
 nam illi gaudeant.
 Eodē modo tpe præterito minusq̃perfecto.Numeri singu-
 laris.utinā ego gauderē:utinā tu gauderes:ūt ille gaude-
 ret. Numeri pluralis.utinā nos gauderemus:utinā uos
 gauderetis:utinam illi gauderent.
 Eodē modo tpe præterito pfecto.Numeri singularis.utinā
 ego gauisus sim:utinā tu gauisus sis:ūt ille gauisus sit.
 Numeri pluralis.utinā nos gauisi simus:utinā uos gauisi
 sitis:utinam illi gauisi sint.
 Et ulteriore præterito pfecto.Numeri sing.ūt ego gauisus
 fuerim:ūt tu gauisus fueris:ūt ille gauisus fuerit.Nūeri
 plu.ūt nos gauisi fuerimus:ūt uos gauisi fueritis:ūt illi
 gauisi fuerint. Eodē mō tpe ptō plusquā pfecto. Nūe-
 ri sing.ūt ego gauisus eēm.ūt tu gauisus esses.ūt ille ga-
 uisus esset. Nūeri plura.ūt nos gauisi essemus:ūt uos
 gauisi essetis:utinam illi gauisi essent.
 Et ulteriore ptō plusquamperfecto.Nu.sing.ūt ego gauisus

fuissem: ut tu gavisus fuisses: ut ille gavisus fuisset. Nu.
plu. ut nos gavisus fuissimus: ut uos gavisus fuissetis: ut illi
gavisus fuissent. Eodē modo tpe futuro. Nūeri singu:
ut ego gaudeā: ut tu gaudeas: ut ille gaudeat. Nu. plu.
ut nos gaudeamus: ut uos gaudeatis: ut illi gaudeant.

Modo cōiūgendi tpe futuro. Nūeri sing. cū uel si gavisus
ero: cū uel si gavisus eris: cū uel si gavisus erit. Nu. plu.
cum uel si nos gavisus erimus: cū uel si gavisus eritis: cū uel
si gavisus erunt. Et ulteriore futuro. Nūeri sing. cū uel
si gavisus fuero: cū uel si gavisus fueris: cū uel si gavisus
fuerit. Nūeri pluralis. cū uel si gavisus fuerimus nos: cū
uel si gavisus fueritis uos: cum uel si illi gavisus fuerint.

Modo infinito tpe præsenti nūeris et psonis cōfusus: gau-
dere. Eodē mō tpe ptō: gavisū esse. Et ulteriore ptō ga-
uisū fuisse. Eodē mō tpe futuro: gavisū ire et gavisurū
esse. Gerūdi uel picipalia et supina uerba sūt: gaudēdi:
gaudēdo: gaudēdū: gavisū. Participia ab hoc uerbo neu-
tro patiēdi nascūtur duo: præsenti tps et futuri: ut gau-
dēs et gavisurus: appellatio gaudiū.

Sic declinantur audeo: fio: fido: et soleo. nā in specie pfecta
habēt ausus sum: cuius præsens et futurū optandi est du-
plex: ut ut audeā et ausim: factus sum: fesus sū: solitus sū:
ueteres dixerūt solui: ut ait Varro.

Olo uerbum neutrum sic declinatur. Modo fatē
di tpe præsenti. Nu. sing. uolo ego: tu uis: ille uult.

Numeri pluralis. uolumus nos: uultis uos: uolunt illi.

Eodē mō tpe ptō ininufpfecto. Nūeri sing. ego uolebā:

tu uolebas: ille uolebat. Nu. plu. nos uolebamus: uos uo-
 lebatis: illi uolebāt. Eodē mō ptō pfecto. Nu. sing. ego
 uolui: tu uoluisti: ille uoluit. Nu. plu. nos uoluimus:
 uos uoluistis: illi uolucrūt et uolucere. Eodē mō tpe ptō
 plusquā pfecto. Nu. sing. ego uoluerā: tu uolueras: ille uo-
 luerat. Nu. plu. nos uolueramus: uos uolueratis: illi uo-
 luerāt. Eodē mō siue promissiuo tpe futuro. Nu. sing.
 ego uolam: tu uoles: ille uolet. Nu. plu. nos uolemus:
 uos uoletis: illi uolent. Mō imperādi tpe præsenti ad
 secūdā et tertiā psonā. Nu. sing. fac uelis tu: fac uelit ille.
 Nu. plu. fac uelitis uos: fac uelit illi. Compositio admit-
 tit in præsenti. noli tu: nolite uos. Et in futuro: nolito tu.
 Modo optādi tpe præsenti. Nu. sing. ūt ego ueli: ūt tu ue-
 lis: ūt ille uelit. Nu. plu. ūt uelimus nos: ūt uelit uos:
 ūt uelint illi. Eodē modo tpe ptō minusquā pfecto
 Nu. sing. ūt ego uellē: ūt tu uelles: ūt ille uellet. Nu.
 plu. ūt nos uellemus. ūt uos uelletis: ūt illi uellēt. Eodē
 mō tpe ptō pfecto. Nu. sing. ūt ego uolueri: ūt uolueris
 tu: ūt uoluerit ille. Nu. plu. ūt nos uoluerimus. ūt uos
 uolueritis: ūt illi uoluerit. Eodē mō tpe ptō plusquā per-
 fecto. Nu. sing. ūt ego uoluissē: tu ūt isses: ūt ille isset. Nu.
 plu. ūt nos uoluissēmus: ūt uos uoluissetis: ūt illi issēt. Eo-
 dē mō tpe futuro. Nu. sing. ūt ego ueli: ūt tu uelis: ūt ille
 uelit. Nu. plu. ūt nos uelimus: ūt uos uelit: ūt illi uelint.
 Modo cōiūgēdi tpe futuro. Nu. sing. cū uel si ego uoluero
 cū uel si tu uolueris: cū uel si ille uoluerit. Nu. plu. cum
 uel si nos uoluerimus: cū uel si uos uolueritis: cū uel si illi

uoluerit. Mō ifinito tpe præfeti nūeris et pſōis cōfuſis
uelle. Eodē mō tpe ptō: uoluiſſe. Participiū præfētis tpi
tātum: uolens: ſic et nollens.

Eo uerbum neutrum ſic declinatur. Modo fatendi tē-
pore præſenti. Numeri ſing. ego eo: tu iſ: ille it. Nu. plu-
ralis: nos imus: uos itis: illi eunt.

Edē mō tpe ptō minusquā perfectō Nu. ſing. ego ibam: tu
ibas: ille ibat. Nu. plu. nos ibamus: uos ibatis: illi ibant.

Eodē mō tpe ptō perfectō. Nu. ſing. ego iui: tu iuiſti et iuiſti:
ille iuit et iit. Nu. plu. nos iuimus: uos iuiſtis et iſtis: illi
iuerūt iuere et ierunt.

Eodē modo tpe ptō pluſquā perfectō. Nu. ſing. ego iuerā: et ierā: tu iueras et ieras: ille iuerat
et ierat. Nu. plu. nos iueramus et ieramus: uos iueratis
et ieratis: illi iuerāt et ierāt.

Eodē mō ſue promiſſi uo
tpe futuro. Nu. ſing. ego ibo: tu ibis: ille ibit. Nu. plu.
nos ibimus: uos ibitis: illi ibunt. Veteres etiam dixere: iā
ies: iiet.

Modo imperandi tpe præſenti ad ſecundam
et tertiā perſonā. I tu: eat ille. Nu. plu. ite uos: eāt illi.

Eodē modo tpe futuro. Nu. ſing. ito tu: ito ille. Nu. plu.
itote uos: eunto et iunto illi.

Modo optādi tempore præſenti. Numeri ſingularis. utinā
eam ego: utinam eas tu: utinam eat ille. Numeri plu-
ralis: utinā eamus nos: utinā eatis uos: utinam illi cant.

Eodem modo tempore præterito minusquā perfectō. Nu-
meri ſingularis: utinam irem ego: utinā tu ires: utinam
iret ille. Numeri pluralis: utinam iremus nos: utinam
iretis uos: utinam irent illi.

Eodē modo tempore präterito pfecto. Numeri singularis
utinā ego iuerim et ierim: utinā tu iueris et ieris: utinam
ille iuerit et ierit. Numeri plu. utinā nos iuerimus et ie
rimus: utinā uos iueritis et ieritis: utinā illi iuerit et ierint.

Eodē modo tpe präterito plusq̄ pfecto. Numeri singularis:
utinam ego iuissē et issē: utinā tu iuissēs et issēs: utinā
ille iuisset et issēt. Nūeri pluralis. utinā nos iuissēmus
et issēmus: ūt uos iuissetis et issētis: ūt illi iuissēt et issent:

Eodē mō tpe futuro. Numeri singularis: utinā ego eam: ūt
tu eas: utinā ille eat. Numeri pluralis. utinā nos eamus
utinam uos eatis: utinam illi eant.

Modo coniūgendi tpe futuro. Numeri singularis. cum uel
si iuero et iero: cū uel si iueris et ieris: cum uel si iuerit et ie
rit. Nu. plu. cū uel si iuerimus et ierimus: cum uel si iue
ritis et ieritis: cum uel si iuerint et ierint.

Modo īfinito tpe præsenti nūeris et psonis consulis ire. Eo
dē mō tpe pto: iuisse et isse. Eodē mō tpe futuro: itū ire et
iturū esse. Gerūdi picipaliaque et supina uerba sūt hac
eundi: eūdo: eūdū: itum. picipale tantū: itū. Participia ab
hoc uerbo neutro nascūtur duo: præsentis tps et futuri
ut iens huius eūtis: et iturus. Sic declinātur cōposita eiuf
dē: ut redeo adeo. Edo uerbum faciendi differt a cæteris
uerbis tertiæ coniugationis correptæ in aliquot uocibus
ut ego edo: tu es: ille ē: ego comedo tu comes: ille comest:
Et ī pto minusq̄ pfecto optandi et cōiūgēdi. utinam ego
essē: utinam tu essēs: utinam ille essēt: utinā ego comēs
sem: ūt tu comessēs: ūt ille comessēt. Et sic ī multitudine.

In modo imperādi tpe præsenti. este comeste. tpe futuro. esto comesto. his uocibus. M. Cato sæpenumero utitur. ualeat etiam et in eo analogia. Sunt uerba uocis tertiæ personæ et numeri singularis. ipso tamē significatu numeris et personis confusis quæ sic declinātur.

Modo fatendi tpe præsenti penitet. Eodē modo tpe præterito minusquā perfectō: penitebat. Eodē modo tpe p̄tō perfectō: penituit. Eodē modo tpe præterito plusquā perfectō penituerat. Eodē modo tpe futuro: penitebit.

Modo imperādi tēpore præsenti et futuro: peniteat. Modo optādi tpe præsenti: utinā peniteat. Eodē modo tēpore p̄tō minusquā perfectō: utinā peniteret. Eodē mō tēpore præterito perfectō: utinā penituerit. Eodē modo tēpore præterito plusquā perfectō: utinā penituisset. Eodem modo tpe futuro: utinā peniteat. Modo coniungēdi tpe futuro: cum uel si penituerit. Modo infinito tpe præsenti penitere. Eodē modo tpe præterito penituisse.

Sunt uerba quæ ab aliis nascuntur uocis patiēdi etiā numeris ac personis confusis quæ sic declinātur. Modo fatendi tpe præsenti: legitur. Eodē modo tpe præterito minusquā perfectō: legebatur. Eodē modo tpe præterito p̄f̄cō lectum est. Et ulteriore præterito perfectō: lectum fuit. Eodē modo tpe præterito plusquā p̄f̄cō: lectum erat. Et ulteriore præterito plusquā perfectō: lectum fuerat. Eodem modo siue promissiuo: legetur. Modo imperādi tpe præsenti et futuro: legatur. Modo optandi tpe præsenti: utinā legatur. Eodem modo tpe præterito minusquā p̄f̄cō

cto:utinā legeretur.Eodē modo tpe praterito pfecto:uti
nam lectum sit.Et ulteriore praterito pfecto:utinam le
ctum fuerit.Eodem modo tempore praterito plusquam
perfecto:utinam lectum esset.Et ulteriore praterito plus
quāperfecto:utinam lectū fuisset.Eodem mō tēpore futu
ro:utinam lectum erit.Et ulteriore futuro:utinam lectū
fuerit.Modo infinito tempore præsenti:legi.Eodem mo
do tempore praterito:lectum esse.Et ulteriore praterito
lectum fuisse.Eodem modo tempore futuro:lectum iri.
Sunt uerba plurimū defectiua:utputa:infit.faxso faxlis fax
fit.Salue imperandi et saluete:et modo infinitiuo saluere
te iubeo.Saluo saluas pro salute danda Seneca ususe est.
Vnde patiendi saluor:et uocabulum saluator: quibus eti
am in posteriore philosophia plinius utitur.cado cādite
haue hauete haueī.quæso in praterito quæsi.et prima p
sona præsents quæsumus.quæsi utitur Lucretius.

DE ADVERBIO.

Duerbiū sequitur uerbū. nam sine eo sensus pfectus
non uidetur.Cū dico lego dubiū est: an bene an ppe
ram:ea de causa hæc pars inuenta cui est addita iteriectio
nisi quis in numero luxuriari cupit.

Aduerbio accidūt tria:qualitas:significatio:figura. Quali
tas est qua itelligimus: an aduerbia ab aliis ptribus oratio
nis oriātur.s.noie:pronoie:uerbo: an per se tiant. Ab acci
dētibus aduerbia fiūt:ut ab docto docte.pauca discrepāt
et probus ait esse undeci: utputa. duriter a duro: nauiter
a nauo: largiter a largo: puriter a puro. Et in tus. diuini

tus a diuino: hūanitus ab hūano: publicitus a publico. A
 quibusdā duplex ē aduerbium: ut leniter et lene: faciliter
 et facile. In medio collatiōis gradu neutrale trāsit in ad
 uerbiū: ut maius et melius: et alterius forme maiusculē me
 liusculē. Itē aliter in im: partim a pte: uiritim: regulati: po
 culatim: guttatim: gradati: aceruatim: furtim: geminatim
 minutatim: scortatim: chortatim: stillatim: sēsim: sigillatim:
 turmatim: tactim a tāgo: tractim a traho: sepatim a separo.
 Itē aduerbia esse creduntur cum dicimus. Sum uel es. uel ē
 romae: sacrificor ephesi: glorior sagunti: studui athēnis
 pugnaui thebis: moror bonillis: fui gadrianopoli: eo ro
 mā: pergo athēnas: decedens cilicia: uenio alexandria. Et
 cum significamus nos ituros: redeo alexandriā: rus adce
 do sic domū atque militiā. Sunt etiā in. u. ut diu. noctu.
 M. Varro e pronoiis ita deducit: ille: illic: illuc: illinc: il
 lō: iste: istuc: istinc: istō: hic: hæc: hinc: huc: idē ibidē:
 idētidē: eōdē: meus meatim: tuus tuatim: suus suatim: no
 ster nostratim: uester uestratim. Et significant more meo:
 more tuo: more suo: more nostro: more uestro: hæc uolu
 it esse tātū sedecim Varro: probus alia adiecit. Ex pro
 uocabulis. quo: qua: quomodo: quicque: quoque: quodā:
 quadā: uspiā: usquam: aliquo: alicubi: qualiter. Significa
 tio est qua quī uerba ualeāt accipimus: ut puta. Tēpo
 ris. modo. heri. hodie. nup. nūc. pridie. olim. cras. statim.
 Loci. itus. foris. itro. foras. ide. aliūde. aliō. Et quæ e pronoi
 bus nascuntur. ille. iste. hic. is. idē. Nūeri. semel. bis. ter. Et
 cætera talia. Adnuētis. sanc. Hortātis. cia. age. agite.

Ordinis: deinde: deinceps: prius. denique: primo: ante.
Interrogantis: Cur: quare: quid: itane: nempe: nonne: quam
obrem: utrū. Irascentis. ue. Inuocātis. Heus: eueo: o
Prohibētis. Ne. Adfirmantis. Nā. Separātis. Seor
sum: segregatim: semote. Euenti. forte: fortuitu. Qua
litis. bene: male pulchre: sapiēter. Quantitatis. Nime
nimium: plus: maius: multū: tantū: tātillū: satis: parump.
Collationis. Magis: melius: fortius: potius: plus. Et subiūgi
tur quam uel intelligitur. Iurātis. hercule: mehercule.
mehercules. a quibusdam. pol: ædepol: perpol: castor: di
ussidius: mediusfidius. Negātis. Non: haud: nequaquā
minime. Demonstrantis. en: ecce: eccum. Optantis:
utinam: o: osi: quid si: si: sifi. Exclamantis attractiōis est
ut pro :iup piter: pro iuppiter: o tēpora: o mores. Simili
tudinis: quasi: ceu: itaque: perinde: ac: ac si: ut: item :uelut:
ueluti: tanquā: sic: quēadmodum. Dubitantis. forsam:
fortasse. fortassis. an uerū. Respōdētis. hei heu. Comu
nicantis. pariter. una. simul. Optionis. potius. immo.
Personalis. meatim: tuatim.

Sunt aduerbia quæ cum unum significēt dupliciter efferū
tur. ut num. nunc. ut. uti. quomodo. aliquō. ibi. ibidē. illo.
illuc. prorsus. prorsum. forte. fortasse. fortassis. forsan. for
sitan. tum. tunc. sicut. sicuti. rursus. rursum.

Sunt aduerbia quæ sibi respondēt: ut tum. cum. quidam cō
iunctioni adscribunt et aiunt tum esse inchoati: cum uero
rei pfecte: ut etiam tam et quam. Sodes a quibusdam di
citur aduerbiū precatōis. a quibusdā nomē ad aliquid.

Sunt aduerbia in o: tertio: subito: consulto: matutino: continuo: tripartito: gratuito: perpetuo: necessario: fortuito: opinato. Et cetera talia: et alia iam. nequaquam: nequicquam: bifariam: trifariam: quadrifariam: ab nequa appellatione. nequiter. Item alia in us: ut funditus: radicitus: nudius tertius: coelitus: stirpitus: eminus: cominus.

Sunt aduerbia quae habent similitudinem cum aliis partibus orationis: ut cum uocabulo: subite: docte. Cum prouocabulo. quo: qui: qua. Cum pronome. haec: hac. Cum uerbo. age: agite: pone. Cum coniunctione. quare: si: quam obrem: quando: ue: cum. Cum praepositionibus. praeter: ante: post. pra: contra: propter: circa: circum: subter: iuxta: coram: palam: prope: super: pene: usque.

Sunt aduerbia in. I. quae uidentur uocabula esse: ut uespere: receptui: ostentui: motui: usui: iure: iniuria. Et alia apprimē ad fauim. iunguntur cum praepositionibus: ut de post: de repente: pro porro: ab hinc: ab usque.

Attractio in aduerbiis cum adfectu. Quando aliquid fit quod probamus et dicimus. a bene omnia: a prudenter omnia. Quando admiramur. o ridiculum caput. o impudenter hominem. eo quid. Quando improbamus. heu indignum facinus. o crimen non auditum. Adseueratio quando adnuimus aliquid iuste ac pie factum dicimus fas. quando negamus dicimus nefas. Adseueratio et attractio simul. pro nefas pro superi. pro iuppiter. Interiectio in aduerbiis: ut puta dolentis. heu: heu: hoc: hue. Lametandi. aa: atar. Admirandi. labe: pape. Bacchantis. iho: iho.

e

Arridentis.ah:aha:hahaha. Hortantis.iage:iaic:
 Laudantis.euge:e. Virantis.apage. Vocantis.co:o:
 co. Ironice.Hui.a. Recordantis.em:e. Silentium
 inuigendi.ist:staa. Prohibendi.ha.ha.aai. Conque
 rendi cum dolore.ai:a. Gementis.uou:uae. Refici
 endi.Euan. Irridendi.bon:batt:babo. Veteres scri
 bunt:cum hæ particulæ et similes suspiranter et motu a
 nimi enuntiantur ad interiectionem pertinere: quæ pars
 aduerbiorum est. Cum sine adfectu qui παθος dicitur
 proferuntur:aduerbium sibi uindicat. Quidam pro in
 teriectione attractionē et adseuerationem posuere: quod
 altera pars attrahit altera adseuerat. Nostra cum non in
 terfit in pluribus romani sermonis luxuriari membris cū
 aduerbio uagare permisimus.

DE CONIUNCTIONE.

Oniūctio quæ et uinculū siue copula dicitur est quæ
 necit ordinatque sententiam.

Coniunctioni adcedunt tria.species: ordo:figura. Species
 uim ostendit:cuius partes sunt quinque. prima cōiungit
 utputa.que: atque: at:ac.

Altera disiungit et segregat.aut ne: an:ue:uel:neque: Ter
 tia explet:ut quidem:equidem:tum:porro:quoque:autē:
 nimirum:ideo:igitur:saltem. Equis aliqua aduerbia esse
 putantur.

Quarta causalis et ut ait Probus quattuor:et.xx.habet par
 ticulas equis sunt simplices.vii.si:num:nam:quādo:quī

seu: sed. Decem et septem compositæ. si si: et si: si tum: si qui-
dem: etiam si: quandoquidem: siue: præterea: sin etiam:
quatinus: nisi: tam et si: namque: quoniam: quin etiam: et
enim: enim uero. additur et quam.

Quinta rationalis: ut probo uidetur tris et. xx. habet parti-
culas: equis sunt simplices sex. ut ceterum: item: ita: quip-
pe: enim uero. Additur his et ergo: compositæ. xiiii. præ-
sertim: itaque: quia: quapropter: at qui: alioqui: ideo quo-
niam: quāquam: quamuis: et licet: propterea: quoniā qui-
dem: scilicet: quamobrem.

Probis .iii. coniunctiones esse et causalis et rationalis spe-
ciei. enim et enim: enim uero.

Sunt qui figurate legunt sine: et putant rationalis speciei:
quod minime Probo placet.

Rationales dicuntur quod re propositā ratione cōfirmāt
ut puta. lucet igitur dies est.

Sunt et aliæ inferendi coniunctiones: ut quamquam: quo-
minus: et si: tam et si.

Aliæ referēdi: ut magis: potius: immo: tamquam. Plinius
secundus inferendi appellat illatiuas et referendi relati-
uas.

Et alia quæ sūt modi fatendi. ut puta: dum: quamquam: an-
tequam: postquam: quatenus. Et optandi ut ut: nam: ne:
Et coniungēdi: tam et si: donicum. donec: quamuis: licet:
dummodo: postquam: priusquam.

Ordo est quo præponuntur et postponuntur coniu-
ctiones. præponuntur octo. ac: at: ast: sine: seu:

c ii

uel:fin:aut.Subiiciuntur sex.neque:autem:enim:ue:que:
quoque.cedere ut libet ponuntur.

DE PRAEPOSITIONE.

Rapositio dicta: quia praepositur siue casum habeat
siue componatur: ut ad illum eo et adeo. interdū sub
iicitur ornatus causa: ut tecum: mecum: italiam usque: cru
rum tenuis.

Praepositionis inseparabilia sunt duo. species et uis. Species
in quattuor partis distributa ē. prima seruit loquelis: ut di
diduco. dis disiūgo. re reiicio. se secedo. am amnuo. com
comparo. Secunda seruit accusandi casui cuius sunt
xxx. ut ad: apud: ante: aduersum: aduersus: cis: citra: circū:
circa: contra: erga: contra: iter: intra: extra: iuxta: ob: penes:
per: prope: propter: praeter: post: pone: secundum: ultra: us
que: trans: supra: secus: circiter.

Tertia species seruit auferendi cuius sunt. a: ab: abs: absque
cum: coram: pro: cum: clam: de: e: ex: pra: palam: sine.

Tenus iūgitur et auferendi et gignendi: ut Lucretius labro
rū tenuis interea perpotet amarū absynthi: laticem.

Quarta species accusandi et auferendi subministrat: ut in:
sub: super: subter. Vis est: qua praepositiones ualent: ut a
pud forum et coram praetore.

LIBER QVARTVS.

Omina iunguntur cum uocabulis gignendi: ut. T. li
uius lactea eloquentia. P. scipio romana uirtutis. L.
asinius mira iucunditatis. Et uocabula cū uocabulis. Imi
tator uetustatis Maro. eloquii Ro. princeps Cicero. Rex

asix Mitridates. plenus fati. diues agri. rapax pecuniæ. cupidus lucri. studiosus poetarū. Egenus rerū. indigus opū præscius. sciens. conscius futurorum. gnarus uirtutis. participes ipii. certus fati. Mille et duo milia nūmū. sciēs belli. Exercitus et expertus militiæ præfectus urbi et urbis.

Noia facta uocabula cū noibus: ut Brutus Cicerōis: Lælius cicerōis: Eneas uirgiliū. Mecenas maronis: Atticus asinii. Et cætera talia. Noia siue uocabula cum dō. Vtilis mihi. grauis illi. commodus urbi. iucundus omnibus. Itemque liberalis: idoneus: carus: pius: acerbus: pestifer: intentus: inimicus: inuidus: maliuolus: par: proximus: aptus.

Nomina siue uocabula cum accusatiuo. perosus lucem. exosus bella. tortus comā. ruber uultum. septus crinem corolla: et hæc eadem cum auferendi: ut flauus crinem et crine.

Nomina siue uocabula cum ablatiui. secundus ab rege. magnus uirtute. insignis fama et egregius. Itemque uehemēs gloriosus. conspicuus: contentus: orbis: incensus: uictus: adfectus: fatigatus: infirmus: alienus: dignus: opus hac re. Opus illam rem dixere ueteres: et opus huius rei.

Et nomina et uocabula: ut Pompeio consule. cæsare dictatore. Rege Numa.

Verba omnia cum nominatiui iunguntur præter ea quæ confusos numeros atque personas habent: ut sum pius. fio prudens. sedeo hilaris. dominor libens. seruius inuitus. Ex illo priore dicimus. sum tibi cure. et ex sequenti. fio ab illo diues. Et sic utimur auferendi quotiēs aliunde significat
e iii

mus res procedere: ut emi a te librum. oritur e monte fons
incedo honestus. ambulo sapiens. dormio securus.

Verba faciendi cum genitiuo et accusatiuo. damno te scele-
ris. arguo te criminis. aestimo parui. Item reprobando. in-
crepo: accuso: existimo censeo. moneo illum huius rei.

Sunt quaedam uoces quae per gignendi casum proferuntur
ut quanti: tanti: tantidem: plurimi: minimi: pluri: mino-
ris: parui: magni. Emo et uendo his genitiuis iunguntur
licet Seneca ait. magno emisse neutralia: ut tanti illum fa-
cio. Et simpliciter cum genitiuo: egeo: indigeo: abundo:
Deponentia: obliuiscor: misereor: reminiscor: discrucior:
recordor. Ex his cum accusandi etiam casu: obliuiscor: re-
miniscor: recordor.

Et cum auferendi: discrucior aī et aīmo cum dō: misereor tui et
tibi. Et itē illa quae sunt confusis numeris et personis in uoce
faciendi cum genitiuo et accusatiuo: peniter: teder: mise-
ret: piget: pudet. Et cum genitiuo tantum: interest: refert
Et ambo cum auferendi pronominum: ut mea interest:
tua: sua nostra: uestra. Et mea ipsius interest.

Verba faciendi cum datiuo et accusatiuo: ut praefero rebus
omnibus litteras: pono: praepono: antepono: fero: antefe-
ro: propero: rapio: surripio: euello: eruo: adsido: illudo: ad-
uerto: duco: dico: rependo: prauiideo: consulo: extorqueo:
iudico: seruo: mitto subiicio: acquiro: do: praebeco: tribuo: i-
pendo: exhibeo: impero: praesto: mando: precipio: iduo mi-
hi uestem et induo me uestem. Dono tibi munus et do-
no illum munere. prohibeo tibi hanc rem: prohibeo te ab

hac re. Et cū datiuo tantū: īpono tibi idest decipio te. pro
uideo mihi: idemque ualet prospicio et consulo. unde cō
sul deducitur. consulo illum de uirtute scilicet consilium
accipio. Et in alio significato. consulo tibi consiliū do. sol
uo tibi nūmos: et aliter ualet. soluo te uinculis. rogo tibi
hanc rem: et rogo te hanc rem. exuo tibi uestem. exuo te
uestem. exuo te uestibus. Neutralia cum datiuo. noceo ti
bi. Cato per uim faciēdi protulit: ut fruges a frigore noce
būtur. et columella utitur. metuo illi malū: sic et timeo. in
uideo tibi litteras. studeo libris: ueteres dixere libros. ob
strepo tibi tātū. et itē supplico: adsum: adfideo: seruiō obe
dio: obtēpero: placeo: parento: acquiesco: adcedo: adsen
tio. L. Sisēna dixit adsentior: accurro: succurro: obuiā eo:
obuiam fio. Salustius dixit obuiatum est. A quibusdam
neutralia existimantur prouideo et consulo. sed alteri re
pugnat Ouidii carmē: consulitur phebus: et dicimus cum
genitiuo. oro boni consulas idest prouideas.

Deponentia cum datiuo. me deor illi: conuicior: gratulor:
peruaricor: patrocinator: ancillor: amicor: blandior: domi
nor: adulator. Pacuius dixit nostrum adulat sanguinem.
Et Cicero dominor natura patiendi protulit: luctor: ser
mocinator: altercor: insidior: opitulator. Et quæ sūt nūeris et
p̄sonis cōfusus: placet: libet: attinet: liquet: p̄tinet: accidit:
cōuēit: cōrigit: licet. quæ pro arbitrio scribētis trāleūt ī ite
gra. Verba faciēdi cū actō oīa: ut rideo: fastidio: Neutra
lia huic obliquo iūcta sapiūt naturā faciendi: propterea
nō facile dignoscūt: ut aro: pulso: cano obiurgo: aduerto:

e iiii

semino:curro cursum:nauigo equor:uigilo noctem. dor
mio hiemē.uolo aerē.trāseo flumē. Et patiēdi fiūt in ter
tiis p̄sōis.cāpus curritur.nauigatur equor.uigilatur nox:
aer uolatur.Tota mihi dormitur hiemps. transitur tibe
ris.Et quæ non transcunt.uiuo uitam. seruiio seruitutem
Et non contra.obiurgo illi et illum.aduerto tibi et te.

Deponētia cum accusatiuo:populor:predor:enitor:uenor:
metior:aspornor:arbitror:ordior:ineditor:adipiscor:ue
reor:nanciscor:iaculor:polliceor:comitor.molior:patior
opperior:mereor:miseror:piclitor:meditor:dignor:imi
tor:alloquor:emulor:liceor codicem deci.asse. Vtor hāc
rem et illa re:sic abutor et fūgor et fruor: et pro obligare:
liuius decem uadibus uadatus est reum.et uador illum.lo
quor magna.Itemque.sequor: paciscor:egredior:ingre
dior:adorior:restor:obtestor: conspicio: suspicio:miror:
sector:contemplor:tueor:aucupor:tuor:piscor:opino:ul
ciscor:cōtemplor:precor. Et cōmunia uerba oīa quæ sūt
amplector:crimino:moror:osculor:largior:hortor:ue
neror:hospitor:interpretor. Et ab his cōposita.Dignor il
lū magistratu:confiteor iudici mandata.restor tibi mētē.
Stipulor deliquētem.i.interrogo: et stipulor a censore .i.
iterogor. Aliquando stipulari est spondere. Veritus sū ra
ro in patiendi natura cū duplici actō faciēdi uerba.flagi
to rogo.doceo:posco:peto:celo:uestio:exuo:cigo:mōeo:
spolio:induo. Et ab his composita. doceo te litteras et de
litteris. Quæ sūt nūeris et p̄sonis cōfusus cū actō: iuuat:
deceat:delectat. Et hāc trāseūt in integra. Et quod nūquā

transit oportet.

Verba faciēdi neutralia et deponētia cū ablatiuo. honoro
illū digitate. hōesto opibus. hōero fructibus. īsignio. pri
uo: tēpero: obeso: opulēto: opimo: sagino: pulmēto: ībuo:
afficio: placo deos ture. sacrifico: orbo. īdolet potus ne
tare. redolēt mella tymo. Valerius Flacchus redolētem ne
tare rorē. Virgilius. redolētque tymo fragrātia mella:
careo: īdigeo: egeo: uulguſ abhorret ab hac rōne. nō hāc
rōnē: audio: accipio: cado: discrepo: letor laude: desisto:
uescor cibo: dissentior: glorior uictoria: cōfligo cū hoste
et manus consero: pugno. luctor: et nitor hasta: mutuor:
ut luna mutuatur lumē a sole. Et alterius uocis ac nature
mutuo do: mutuo das: mutuo dat. et sic mutuo accipio:
cōtēdo. male mereor et benemereor de illo. Demereor of
ficio aīcū. Quintilianus pleniori obsequio demereor amā
tissimos mei: hoc ē bene mereor de amātissimis meis: ue
neo. Pedianus. alii bona semūcia uenierūt. Oleo unguē
tū et unguēto. timeo tibi et de te. uapulo ab illo. exulo pa
tria. nubit pōponia scipioni melius q̄ si dixeris a scipiōe.
Maret magno stipēdio nunc miles. Līx nullo merent
lucro: et mereor stipēdia: pascō oculos pīctura. Verba
patiēdi ablatiuū cū prāpositiōe adciipiūt: ut liber legitur
a me: Sunt quādā uerba uoce neutralia sēsū patiēdi et
ablatiuo iūgūtur et simpliciter pronūciātur: ut gaudeo:
caleo calesco: tepeo tepesco: ardeo ardesco: frigeo frige
sco: turgeo turgesco: rigeo rigesco: flauco flauesco: pal
leo pallesco. Et cetera talia quā principiū affectus signi

ticant: ut rio calidus. initium ibi est. ex his ardeo et palleo
possunt accipere accusandi casum: ut palleo morbum: et ardeo
puellam. pendetque ab amore. Sunt uerba quae per se ponuntur
in tertia persona: ut pluit: tonat: grandinat: fulminat:
coruscat: fulgurat: scintillat. Adcipiunt et nominatiuum: ut plu
it lapis: sanguis: et ablatiuum pluit lapidibus et sanguine:
sic pluit grado et gradine. Et in altera significatione ful
minat aper. Noia siue uocabula cum uerbo cõtetus sum
raucus sum. fictus sum. ortus sum. Gerundi et participia casus ac
cipiunt uerborum unde nascuntur: ut legens uolumen. legen
di uolumen. Et futurum modi infiniti id etiam sequitur quod
indefinitum est uerbum: ut credo uos uolumen lecturum. Et
credo uos lectum ire: et a uobis lectum iri. Medius col
lationis gradus iungitur cum ablatiuo singularis numeri
et multitudinis. ut fortior achille hector: et achilles forti
or troianis. ueteres etiam dixerunt de multitudine gentis suae
ut fortior troianis Hector. pro quo recens consuetudo ac
cipit tertium gradum cum genitio quod dicitur supremus: et suplati
uus ut fortissimus troianorum hector et graecorum achilles:
ueteres mihi uidetur hac uoce non significatione uariasse
et alius est loquendi modus ut non legi doctiore hominem
quam Varrone et quam Varro est. utrique additur casus sui sim
plicis: ut prope urbem cum dicimus: non omittimus propius
urbem et proxime urbem. et illud consultius plebis tro
iane aeneas: et eius gentis pugnacissimus hector. Seneca
de puerorum prima exercitatione sic ait. Facilius enim insidunt
singula circumscripta et carminis modo inclusa: ideo pueris et

fētētias ediscēdas damus: et has quas grāci chrias uocāt
q̄a cōplecti illas puerilis animus pōt: q̄ adhuc nō capit cer
ti fructus uim. Sūt hi flosculi qui primordia dicendi īsti
tuunt: et blande prācedūt eloquētiā futurā. Sentētia
est uox uniuersalis et breue dictū alicuius: quo intelli
mus quod imitādū quodque uitādū in uita cupimus et
pronūtiāmus sine mētione eius psonā qui dixerit. Et ali
ter. Sentētia est breuis sermo hortās et dehortās: ut fa
cere et pati fortia romanū est. Et liberi hoīs est sine uolu
ptate uita. Noīatiuo nūeri sing. hic liber hō ē: qui sine
uoluptate uiuit. gtō liberi hoīs est sine uoluptate uiuere:
dtō libero: hōi cōuenit sine uoluptate uiuere. actō liberū
hoīem eē existimo q̄ sine uoluptate uiuit. uocatiuo o liber
hō es si sine uoluptate uiuis. ablatiuo ab libero hoīe pro
cedit sine uoluptate uiuere. Nūeri plu. Noīatiuo libe
ri hoīes sūt q̄ sine uoluptate uiuūt. gtō liberorū hoīum
uirtus est sine uoluptate uiuere. dtō liberis hoībus adscri
bitur sine uoluptate uiuere. actō liberos hoīes esse cense
mus q̄ sine uoluptate uiuunt. uocatiuo o uos hoīes liberi
estis q̄ sine uoluptate uiuitis. ablatiuo ab liberis hoībus
exēplū ducitur sine uoluptate uiuere. Chria ē usus di
ctorū aut factorū q̄ traditur notitiā et exercitatiois cā in
ludis līariis. Sumūt pulchra dictorū aut factorū exēpla
et dant ediscēda pueris. Aliē. Chria est breue dictū quod
ad psonā rferē. unde pueris utilitas manat et iō nomē for
tita ē chria. genera eius plura sūt. unū ut dixit ille aut dice
re solebat. Alterū in respōdēdo ut interrogatus diogenes

cur die accēsam lucernam ferret:respondit . Inquiro ho
minē.et idem interrogatus de pueri ebrietate respondit il
lum a patre ebrio genitum esse. Tertium est in factis : ut
Crates cū indoctum puerū uidisset pedagogū percussit.
Quartū pene huic par:ut milo cū consueuerit uitulū fer
re taurum tulit. Item igitur dixit Cato.litterarū radices a
maras esse:fructus iucundiores.Dixit Virgilius. Degene
res animos arguit . Et dicere solebat .M. Cato leges esse
neruos ciuitatis.Demosthenes orator interrogatus unde
tantū eloquētie habuisset respondit.plus olei consumpsi
q̃ uini.Et.M. dicere solebat.Cura cibi magna uirtutis in
curia. Noīatiuo numeri singularis.hic Iugurta:dixit
omnia romæ uenalia esse.gtō huius iugurte:dictū fertur
omnia romæ uenalia esse. dtō huic iugurte:protulisse li
buit omnia romæ uenalia esse.actō hūc iugurtam dixisse
memorant omnia romæ uenalia esse.uocatiuo o iugurta
ex animo dixisti omnia romæ uenalia esse.ablatiuo ab iu
gurta:dictū scio omnia romæ uenalia esse. Noīatiuo
numeri pluralis iugurte:dicere soliti sūt omnia romæ ue
nalia esse.gtō iugurtarū sermo fertur omnia romæ uena
lia esse.dtō iugurtis:ex aīo dictū attribuerit oīa romæ ue
nalia esse.actō iugurtas:professos aiunt oīa romæ uenalia
esse.uocatiuo o iugurte:uestrū fuit dicere oīa romæ uena
lia esse.ablatiuo a iugurtis:illud manauit oīa romæ uena
lia eē. Etiologia ē rō causæ in exēplo psonarū cū pro
pōitur uita alicuius:ut licet regnādi cā uiolare ius.Quia
idē fecit cæsar:et licet abstinē a libidīe qā idē fecit scipio.

Noīatiuo numeri sing. hic. *M. furius Camillus* constantia
istius fortunæ uicit: et ego sic ferēdo uincā. *gō huius. M. furii camilli cōstantiæ* fortuna fugit morā. Et sic mei ipsi
us par laus erit. *dtō. M. furio camillo* fortiter ferēdo ces-
sit fortuna: et mihi perseveranti cedit. *a tō. M. furium ca-*
millū fortiter ferētē fortuna metuit. Et ne non minus ti-
mebit. uocatiuo o. *M. furi camille* constantia fortunam
domuisti. ablatiuo a. *M. furio camillo* fortiter ferēdo for-
tuna exuperata traditur: et eodem modo a me uincetur.
Noīatiuo numeri pluralis. *M. furii camilli* fortiter aduer-
sa ferendo uicerūt fortunā: et nos similiter faciemus.
gō. M. furiorū camillorū fortis animus reppulit fortu-
nā: et nostri facinus idem erit. *dtō. M. furiis camillis* con-
stanter ferētibus: fortuna locū dedit nobis constantibus
idē eueniet. *a tō. M. furios camillos* fortiter ferendo hor-
ruit fortuna. Et nos etiā refugiet. uocatiuo o. *M. furii ca-*
milli fortiter ferendo fortunā uicistis. ablatiuo a. *M. fu-*
riis camillis fortiter ferentibus: fortuna dominata est: a no-
bis similiter uincetur. Vicia oris et linguæ non possūt
nisi sono demonstrari: et in singulis litteris uiciū eē pōt
ut cū *qs. L.* crasse pronūtiarit Ioracismū facit. cū uero *.L.*
labdacismū. cū uero *M.* metacismū: ischnotesia a uocis
gracilitate: platiasmos est a uocis nimio hiatu. Cilo-
stomia quādo in sūmis labiis uox scinditur. Barbarismus
in loquēdo et scribendo uitiū est cū quis uel pronūtiarit
uel insolenter scripserit. Eiusdē uitiū reus est si quādo ali-
q̄s minaciter aut crudeliter fecerit. nā crudele barbarum

dicimus. Ea uox ante diui aug. ætatem non fuit.
Solecismus est uicium in oratione. et dicitur a solis urbe ci-
litia: quæ pompeiopoli inde est appellata: quod eius in-
cole atheniensibus uiciose loqui uisi sunt.
Laus est in una quæ dicitur orthopeia quæ est emēdata cū
suauitate uocum explanatio.
Paraphrasis est interpretatio nō tantū mutato sensu: quā-
do id quod alii scripsere nos scribere conamur: aut com-
pendiosius: aut copiosius: aut ornatus. Quintilianus li-
bro. x. Neque ego paraphrasim esse interpretationem tā-
tum uolo: sed circa eisdē sensus certamē atque emulatio-
nem: quæ uel sola pueros ad aliquod dicendi genus per-
ducit. et præsertim quæ fit carmibus uertendis. Itaque ni-
hil utilius q̃ paraphrasticos facere.
Iamque petit finem pueris sacer iste libellus.
Cum sit pro pueris tam breuis esse cupit.
Vna manus capiet totum puerilis: habebit
Ipse tener nullum per graue pondus hylas.
Habes suauissime Ranali quæ pro erudiēdis pueris usque
ad carmīa et eloquētiā necessaria te poscente uisa sunt: ī
quo sū opere mihi placuī quod sine palæstra transigi: ne-
que ius boni: neque prudentis hoīs ratio est pueros lucta
exercere: prima enī ætas sine uiribus illecebras atque blan-
ditias: et iter peruium quærit: utinā assensus adcedat præ-
sertim tuus: pro quo labor susceptus ē: et ad finem per du-
ctus. Si uero nimis elegantes aures non probant: quod
copiosius et eruditius effici potuerit. parcant atque igno-

scant oro. Cum pueris enim loquor: et si perstiterit: te cly
peo utar. cui id roganti obsequi quam negare malui. Be
ne ualeas cum Mariote nostro.

FINIS.

Venetiis Per Baptistam de
Tortis. M. CCCC. lxxxiiii.
die ultimo Martii.

